

LỜI TỎ TÌNH

THÁNG 08-2023

HƯỚNG TỚI
MỘT HỘI THÁNH HIỆP HÀNH
“Mối hiệp thông giữa các tín hữu
được xây dựng trên nền tảng Lời Chúa”
(Trích Thư Chung HĐGM VN -2022)

THÁNG 08-2023
PM. CAO HUY HOÀNG

Mời nghe ở link:

<https://www.youtube.com/channel/UCZoH842rgvrgdUuoiXXdKfw>

hoặc vào Google, đánh chữ: **Sống Theo Lời Chúa TV**

LỜI TỎ TÌNH

THÁNG 08-2023

HƯỚNG TỚI

MỘT HỘI THÁNH HIỆP HÀNH

**“Mối hiệp thông giữa các tín hữu
được xây dựng trên nền tảng Lời Chúa”**
(Trích Thư Chung HĐGM VN -2022)

Xin chia sẻ với mọi người, món quà mà Chúa đã ban tặng cho tôi.

Nguyện Lời Chúa thấp lên trong chúng ta ngọn lửa yêu nồng, để còn được sống những ngày bình yên hạnh phúc bên nhau trong cõi đời tạm này.

Quý mến
PM. Cao Huy Hoàng
31-07-2023

**Trích Thư Chung gửi Cộng đoàn Dân Chúa
VỀ GIÁO HỘI HIỆP HÀNH
Của HỘI ĐỒNG GIÁM MỤC VIỆT NAM**

5- Riêng năm 2023, với chủ đề “Củng cố sự hiệp thông”, chúng tôi đề nghị những thực hành cụ thể như sau:

a- Môi hiệp thông giữa các tín hữu được xây dựng trên nền tảng Lời Chúa. Cần cổ võ việc đọc Kinh Thánh đối với cá nhân, việc chia sẻ Lời Chúa trong gia đình hoặc trong nhóm nhỏ, để Lời Chúa thấm nhập cuộc sống. Đối với các linh mục, nhiệm vụ quan trọng nhất là loan báo Lời Chúa. Ước mong các vị chủ chăn quan tâm dành thời gian chuẩn bị bài giảng trong các cử hành Phụng vụ, mở các lớp học Thánh Kinh và giúp anh chị em tín hữu được nuôi dưỡng bằng Lời hằng sống.

b- Bí tích Thánh Thể là nguồn suối hiệp thông. Khi chúng ta rước Mình và Máu Chúa Kitô, chúng ta được hiệp thông với Chúa và được liên kết với nhau (x. 1 Cr 10,16-17). Vì thế, các tín hữu cần tham dự thánh lễ cách tích cực và sống động, nhờ đó ngày càng củng cố mối hiệp thông với Chúa và với nhau trong Chúa. Cũng cần giúp các tín hữu hiểu biết Phụng vụ, như Đức Thánh Cha Phanxicô mời gọi trong Tông Thư về đào tạo Phụng vụ cho Dân Chúa (Desiderio Desideravi), ban hành ngày 29-6-2022.

c- Sự hiệp thông trong Giáo hội không chỉ được thể hiện qua Phụng vụ, mà còn qua tình tương thân tương ái, thành tâm lắng nghe nhau trong cộng đoàn, và qua những nghĩa cử bác ái giữa những người đồng

đạo cũng như đối với anh chị em không cùng niềm tin. Ngày nay, với những thành tựu khoa học, cuộc sống vật chất được cải thiện rõ rệt, nhưng tình người lại có nguy cơ giảm sút. Chúng ta cần quan tâm đến người cao tuổi, người mắc ngăn trở hôn phối hoặc gặp khó khăn trong hôn nhân, người khuyết tật, người nghèo khổ, dân tộc thiểu số, anh chị em xa quê và những nạn nhân thiên tai. Mỗi quan tâm này cần phải được thực hiện cách cụ thể và mang tính lâu dài, nhằm nâng đỡ những người bất hạnh. Đức bác ái là cốt lõi giáo huấn của Chúa Giêsu. Người dạy chúng ta: khi chúng ta giúp đỡ người nghèo khổ là giúp đỡ chính Chúa (x. Mt 25,31-46).

d- Trong xã hội hôm nay, các phương tiện truyền thông rất đa dạng và ngày càng hiện đại. **Người tín hữu cần tiếp cận và sử dụng các phương tiện truyền thông để hoà nhập với thế giới hiện đại, trau dồi kiến thức và học hỏi Lời Chúa.** Tuy vậy, có không ít những hậu quả tiêu cực từ truyền thông, nên cũng cần thận trọng trong việc đón nhận và chuyển tải thông tin. Hiện nay, một số trang mạng mang danh Công giáo, nhưng lại đăng tải những nội dung thiếu kiểm chứng, đặt những tựa đề giật gân, với mục đích thu hút sự chú ý của độc giả. Những thông tin sai lệch này làm tổn hại nghiêm trọng hình ảnh của Giáo hội và gây hoang mang nơi người tín hữu. Những người làm công tác truyền thông cần lưu ý đến lương tâm và đạo đức, theo nguyên tắc: loan báo Sự Thật trong Đức Ái. Truyền thông phải là phương tiện kết nối con người trong tình thân nghĩa, chứ không phải để gieo rắc hoang mang chia rẽ, thậm chí gây thù hận và đẩy người khác đến đường cùng.

**01/8 THỨ BA TUẦN 17 TN T.Anphongsô Maria Ligôri,
Gm, TSHT. Xh 33,7-11;34,5b-9.28; Mt 13,36-43.**

BIẾT ĐẬU LÀ LÚA, BIẾT ĐẬU CỎ LÙNG

“Cũng như người ta thu lấy cỏ lùng, rồi thiêu đốt trong lửa thế nào, thì ngày tận thế cũng sẽ xảy ra như vậy”.

Sự dữ trong trần gian bắt đầu từ những nghĩ suy, những lời nói, những việc làm bất chính. Sự dữ gieo rắc biết bao tai họa, nhưng tai họa lớn nhất là sự bất an trong lòng, sự bất hòa trong gia đình, và hận thù chiến tranh trong lòng thế giới. Con người từ thuở tạo thiên lập địa đến nay, chưa bao giờ được bình an thực sự, vì lòng người luôn hấy còn những điều bất chính. Nói: đời là bể khổ. Muốn diệt khổ mà không bỏ chuyện bất chính.

Chúa Giêsu đã đến trần gian và Người đã chỉ ra con đường đến với sự bình an đích thực. Đó là con đường của Đức Kitô, con đường của Tin Mừng, con đường của niềm hy vọng.

Những người nghe và thực lòng sống Lời Chúa Giê-su, được Người gọi là những cây lúa tốt, cây lúa bình an. Còn ma quỷ thì dạy chúng ta giữ Lời cách giả hình, như cây cỏ lùng trong ruộng lúa. Cỏ lùng giống y như cây lúa, cũng mọc trong đồng ruộng Giáo Hội, cũng được hưởng sự màu mỡ là ân sủng của Chúa nhưng không trở sinh hạt lúa tốt, không có bình an thực.

Hoá ra, cỏ lùng không ở đâu xa, có thể ở ngay trong nhà mình, hoặc chính mình, khi sống giả hình đạo đức.

Chỉ có Chúa biết đâu là lúa tốt, biết đâu là cỏ lùng. Còn chúng ta, đừng xét đoán ai là cỏ lùng giả hình mà tẩy chay họ. Chúa Giêsu nói hãy cứ để cả hai mọc lên cho đến mùa gặt. Chúa luôn chờ đợi những con người bất chính kia sám hối và canh tân.

Chính mình phải sống ngay thật với Chúa và với nhau trước tiên, yêu Chúa thật, yêu nhau thật, yêu người thật. Người đối trá bao giờ cũng yêu cầu người khác phải thành thật! Mỗi người phải tỏa sáng mà không cần phải dập tắt ngọn đèn của kẻ khác.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn cầu nguyện cho nhau trở nên cây lúa tốt nhờ sống Theo Lời Chúa cách chân thành. Amen.

02/8 THỨ TƯ TUẦN 17 THƯỜNG NIÊN

Kh 34,29-35; Mt 13,44-46.

CÓ TẤT CẢ MỌI THỨ TRÊN TRẦN GIAN...

“Anh bán tất cả những gì anh có mà mua thửa ruộng đó”.

Con người sống trên trần gian và quý chuộng những gì ở trần gian vẫn luôn là điều phải lẽ. Bởi, cuộc sống vật chất, cần có những thứ vật chất để đáp ứng thoả mãn cái nhu cầu vật chất của con người. Nhưng, cần xác tín với nhau rằng: người quý chuộng vật chất như quà tặng Chúa ban, thì xứng đáng là một người biết đón nhận và cảm tạ hồng ân Chúa. Chỉ đáng tiếc là khi chúng ta quý chuộng chất trần gian này quá lẽ, và xem nó như cùm đích đời mình, thì ôi thôi, thảm thương thay!

Vâng đời sống trần gian cần có bạc tiền, nhà cửa, sự nghiệp, danh dự, tình bạn, tình yêu... nhưng tất cả không phải là cứu cánh của đời mình, vì trần gian chỉ như một quán trọ ngắn ngày.

Chúa Giê-su muốn chúng ta hướng lòng đến cuộc sống vĩnh cửu, mau hậu, với Thiên Chúa trong cõi đời đời. Cuộc sống vĩnh cửu mới là cuộc sống quý giá đúng nghĩa. Cuộc sống ấy chính là kho tàng chôn cất trong ruộng đời, mà chúng ta phải bán tất cả mọi thứ để mua cho được thửa ruộng ấy.

Kho tàng chôn cất trong ruộng ấy lại chính là Chúa Giê-su Ki-tô, Đấng Cứu Độ duy nhất. Biết tất cả mọi thứ mà không biết Chúa Ki-tô, thì xem như chẳng biết gì. Có tất cả mọi thứ, mà không có Chúa Ki-tô, thì kể như là không có gì, không còn gì!

Ước gì, các gia đình khi phải lo toan kiếm sống cho cuộc sống này, thì cũng phải nghĩ tới việc kiếm sống cho cuộc sống ở đời sau. Vậy, để có cái sống ở đời sau, thì các gia đình phải lo sao cho có Chúa Giê-su trong lòng mình, trong nhà mình, yêu chuộng Chúa Giê-su và Lời Người trên hết mọi sự thế gian này.

Một người tâm sự: “Ngày nào không nhớ đến Chúa Giê-su, ngày ấy tôi thực sự bất an. Ngày nhớ Người, tôi bình an”.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình biết thẩm định giá trị những thứ vật chất đời này, và lo yêu mến Chúa trên hết mọi sự. Amen.

03/8 THỨ NĂM TUẦN 17 THƯỜNG NIÊN

Kh 40,16-21.34-38; Mt 13,47-53.

CŨNG THÌ SỐNG TRONG MỘT ĐẠI DƯƠNG XANH

“Người ta lựa cá tốt bỏ vào giỏ, còn cá xấu thì ném ra ngoài”.

Trời vẫn mưa trên kẻ lành người dữ. Tình yêu Thiên Chúa vẫn bao phủ tràn lan cõi địa cầu. Người công chính, kẻ bất chính đều được Chúa xót thương và ban vô vàn ân sủng. Thánh Phaolô thì nói: “Nơi đâu tràn đầy tội lỗi, nơi ấy vô vàn ân sủng”.

Vâng, Thiên Chúa không thiên tư tây vị. Người xót thương tất cả mọi người. Và người mong muốn, khao khát, đợi chờ mọi người từ bỏ bất chính và sống đời công chính để được sống đời đời trong Nước Thiên Chúa.

Tin Mừng hôm nay nói đến đại dương tình yêu bao la của Thiên Chúa. Và mỗi chúng ta như những loài cá biển được tung tăng trong đại dương tình yêu của Người. Thế nhưng, có những loại cá tốt, có những loại cá xấu. Cá tốt là loại cá trở nên thực phẩm ngon bổ cho đời, mang lại cho đời những bữa cơm ngon, những chất dinh dưỡng tốt lành cho sức khỏe. Cá xấu là loại cá đã không mang lại cho người sức khỏe, sức sống, lại còn gây nguy hại chết người. Cũng thì sống trong một đại dương xanh!

Cũng thì một bàn tiệc Lời Chúa, một bàn tiệc Thánh Thể, nhưng có người thì sinh ích lợi cho đời, có người lại trở nên mối nguy hại! Tại sao vậy? Hẳn là vì nghe Lời Chúa mà không sống theo Lời Chúa dạy. Hẳn là vì rước lấy Thánh Thể Chúa mà không sống màu nhiệm Thánh Thể giữa đời là bẻ tằm bánh đời mình ra mà trao ban cho người, mà trở nên lương thực nuôi người.

Lời Chúa là sức sống, là tình yêu của Thiên Chúa. Ước gì các gia đình lắng nghe và thực hành Lời Chúa, yêu mến và năng rước lấy Thánh Thể Chúa, và được biến đổi, để mỗi ngày mỗi “nên giống Chúa Giê-su trong mọi sự”, trong đó, có việc trở nên lương thực nuôi người, trở nên tằm bánh bẻ ra cho đời.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình sống Lời Chúa và Thánh Thể Chúa, được biến đổi, để sinh ích lợi cho nhau, cho đời. Amen.

**04/8 THỨ SÁU TUẦN 17 TN T. Gioan Maria Vianê, Lm
Lv 23,1.4-11.15-16.27.34b-37; Mt 13,54-58.**

NHẬN RA CHÚA GIÊ-SU NƠI NGƯỜI BÉ MỌN

“Nào ông chẳng phải là con bác thợ mộc u? Vậy bởi đâu ông được những sự ấy?”

Con Thiên Chúa quyền năng cao cả trên trời cao sáng, lại mang thân phận con bác thợ mộc vô danh tiểu tốt mọn hèn nơi trần gian tăm tối mịt mù! Thiên Chúa giấu ẩn Ngôi Vị của Con Minh, vì đức khiêm nhường sâu thẳm của Thiên Chúa mới có thể cứu rỗi được loài người kiêu căng ngạo mạn. Con Thiên Chúa tự đồng hoá mình với người nghèo, để cứu người nghèo!

Con bác thợ mộc thì tầm thường chẳng? Trong con mắt loài người thì luôn có sự so sánh thấp cao, sang hèn, giàu nghèo, trọng khinh, cao cả và tầm thường. Nhưng, trong mắt của Thiên Chúa, không có con người nào là tầm thường cả. Ai cũng xứng một nhân vị quý giá như nhau, mà Thiên Chúa đã ban tặng. Con Thiên Chúa mang lấy thân phận con bác thợ mộc kia, đã cho biết: “Đừng xem thường ai cả. Dầu có thấp bé mọn hèn, thì Thiên Chúa cũng đã đặt vào nơi họ một sứ mệnh cao cả”.

Người hành khất đang dạy chúng ta bài học kiên nhẫn. Kẻ chịu nhục nhã nhuốc nhơ đang dạy chúng ta bài học thương xót. Người tội lỗi đang dạy chúng ta bài học cảm thông. Người xấu xí bất hạnh nghèo khổ kia đang dạy chúng ta bài học chấp nhận thánh ý. Người khuyết tật làm việc và đang dạy chúng ta bài học quý chuộng khả năng bé nhỏ Chúa ban. Tất cả những kẻ bé mọn đang là thầy của chúng ta về những môn học mà chúng ta chưa từng học. Họ không có một sứ mệnh giúp ích cho đời đó sao? Họ không có một sứ vụ mà Thiên Chúa trao phó đó sao?

Ước gì các gia đình nhận ra giá trị của những người bé mọn, vì yêu mến Chúa Giê-su đã từng là con người bé mọn như thế, từng bị khinh rẻ như thế giữa dòng chảy cuộc đời!

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình nhận ra và yêu mến Chúa Giê-su bé mọn, nơi những con người thấp hèn, bé mọn. Amen.

05/8 THỨ BẢY TUẦN 17 THƯỜNG NIÊN

Lv 25,1.8-17; Mt 14,1-12.

CAN ĐẢM GIÚP NHAU SỐNG CÔNG CHÍNH

“Hêrôđê sai người đi chặt đầu Gioan, và các môn đệ của Gioan đi báo tin cho Chúa Giêsu”.

Gioan bị chặt đầu vì ông can đảm ngăn cản chuyện tình bất chính của Herode và chị dâu Herodia. Ông mạnh dạn khuyên bảo Herode bỏ con đường tội lỗi. Bà Herodia thù ông Gioan vì làm lỡ chuyện lợi ích của bà. Kế hoạch sát hại Gioan là của bà Herodia, còn Herode thì mê muội xác thịt nên không còn làm chủ được mình nữa. Bởi, mặc dù ông có nể trọng Gioan, nhưng vì đã hứa với con gái, và vì sợ mất cái khoản vui xác thịt, đành phải phạm thêm tội ác giết người.

Thánh Gioan Tiền Hô dọn đường cho Chúa đến và ông đã từng nói: “Hãy san bằng những con đường gập ghềnh, hãy bạt những mô cao, hãy lấp đầy những hố sâu, hãy uốn những con đường cong queo cho ngay thẳng”, và chính ông đã thực hành điều ông kêu gọi, bất chấp sự thù ghét, bất chấp thiệt mạng.

Mỗi người trong gia đình chúng ta cũng nhận lấy sứ vụ dọn đường cho Chúa đến ngay trong nhà mình, với vợ chồng con cái mình, và ngay cả đối với cha mẹ mình nữa. Làm người, ai cũng nghiêng về phía bất chính, ai cũng hư hèn tội lỗi. Chúa biết rõ mỗi chúng ta, nhưng Người mong muốn, đợi chờ chúng ta nhận ra tội lỗi của mình mà sám hối canh tân. Ước gì người trong nhà khiêm tốn lắng nghe những góp ý chân thành, chân chính, để bỏ đi những bất chính, và trở về đời sống công chính đẹp lòng Chúa, vui lòng nhau. Xin đừng để lòng thù nhau vì những chuyện góp ý ngăn cản những bất chính của nhau, nhưng hãy nhận ra lòng yêu thương và ước muốn tốt lành của người sửa dạy, người góp ý. Lời thật, mất lòng. Xin đừng dùng lời không thật mà ca tụng, hay bênh vực bàu chữa những bất chính.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình can đảm sống trong sự thật, sự công chính, để xây dựng gia đình nên công chính. Amen.

06/8 CHÚA NHẬT 18 TN – CHÚA HIỂN DUNG

Đn 7,9-10.13-14; 2Pr 1,16-19; Mt 17,1-9.

CÓ THANH MỚI THOÁT ĐƯỢC

“Mặt Người chiếu sáng như mặt trời”.

Lễ Hiển Dung, ca đoàn hát: “Cho con lên núi Chúa, để con được biến hình”. Lễ xong, ra quán cà phê, mấy ông thánh thần bàn tán: “Sao phải cho con lên núi Chúa con mới biến hình được?” Ông kia trả lời: “Ở dưới này con biến hình không nổi, vì những mê muội trần gian nó cứ ám con”. Lên núi Chúa là giữ bỏ mọi sự trần gian cho thanh thoát. Có thanh mới thoát được”.

Vâng, Chúa Giê-su mời gọi ba môn đệ thân tín đi lên núi với Người, và Người biến hình trước mặt các ông. Áo người trắng như tuyết. Và hình dung Người bỗng sáng láng lạ thường. Người muốn cho các ông biết thân phận đích thực của Người là Con Thiên Chúa. Và, ai muốn được biến hình thì phải nghe và sống Lời Người, như lời Chúa Cha tuyên phán: “Đây là Con Ta yêu dấu, rất đẹp lòng Ta. Các ngươi hãy nghe Lời Người”.

Nghe và sống Lời Chúa Giê-su dạy, sẽ làm cho chúng ta không bận vướng chuyện phàm trần, không nặng lòng với danh lợi dục trần gian, bấy giờ, lòng chúng ta tinh tuyền, thanh sạch và nhẹ nhàng hướng tới cuộc sống vĩnh cửu, bất chấp mọi đau khổ ở đời này. Có thanh mới thoát được.

Các ông muốn ở lại trên đỉnh vinh quang và hạnh phúc ấy, nhưng Chúa Giê-su bảo các ông xuống núi. Xuống núi để thực hiện một cuộc “thanh thoát” như Người, với Người. Thánh Giá và con đường đau khổ vì yêu ấy chính là phương thế làm cho chúng ta giữ sạch mọi bụi trần! Và cũng thánh giá và con đường đau khổ vì yêu là lối dẫn chúng ta vào vinh quang Nước Thiên Chúa. Hoá ra, hướng lòng tới sự sống vĩnh cửu, là thực hành đức mến Chúa, đức yêu người ngay hôm nay ở trần gian này, là yêu người và hiến mạng sống mình vì yêu người.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình biết hy sinh mọi sự trần gian vì yêu Chúa, vì yêu nhau và vì yêu thương hết mọi người. Amen.

07/8 THỨ HAI TUẦN 18 THƯỜNG NIÊN

Ds 11,4b-15; Mt 14,13-21

BỔN PHẬN PHÂN PHÁT BÁNH CHO MỌI NGƯỜI

“Mọi người đều ăn no”.

Ông Tư nói: “Bánh vẫn còn hoá ra nhiều” cho những em cơ nhỡ ở các gầm cầu, cho những người nghèo khổ ở khu ổ chuột, cho những bệnh nhân và người nuôi bệnh ở các bệnh viện, cho hết mọi người. Bánh ấy trước tiên là lòng thương, tiếp đến là sự sẻ chia chân thành”. Ông Ba trả lời: “Ông nói chuyện ảo đó. Giữa một xã hội duy vật, vô thần, cá nhân chủ nghĩa thế này, con người ta đang vô cảm nhan nhản, thì làm gì có chuyện đó”. Ông Tư chau mày khó chịu: “Đến nỗi nào như vậy! Mình phải vui mừng vì số người biết chạnh lòng thương vẫn còn nhiều hơn loài vô cảm mà”. Ông Ba phản đối: “Bệnh vô cảm lây lan nhanh hơn lòng thương xót, nhanh hơn cả bệnh Covid đấy ông à! Ông không nhớ chuyện người ta chưa kịp chết vì covid, thì đã phải chết vì vô cảm sao. Chuyện lũ lụt miền trung kia, bà con ta không chết vì thiếu mì tôm, nhưng phải chết vì mì tôm, đường sữa bỗng quy ra tiền, bỗng hoá thành tiền gửi ngân hàng sao?”

Chuyện thời sự của một thời đại vô cảm bỗng trở thành thách thức lớn cho mỗi tín hữu chúng ta. Giúp người có cái ăn cái mặc, mà chẳng dám tin cái ăn cái mặc sẽ tới tận nhà người cần có cái ăn cái mặc. Và thế là, sự nghi ngờ “người nhận bánh mà không phân phát bánh” làm chùn lại ý hướng bác ái, sẻ chia.

Tin Mừng kể: khi các môn đệ nhận bánh từ tay Chúa Giê-su, thì các ông phân phát cho dân chúng, và mọi người đều ăn no.

Bà Sáu cạnh nhà bà Ba. Cả hai cùng già, cùng bệnh. Bà nào có quà gì người thăm tặng, cũng chia đôi cho nhau. Bà Sáu nói: “nhận để chia” mà! Đừng giữ cho riêng mình như loài vô cảm”.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình nhận ra tất cả những gì mình đang có là “tấm bánh ân sủng từ bàn tay Chúa ban cho”, để họ biết chu toàn bổn phận đền đáp hồng ân Chúa, là “phân phát”, là “sẻ chia” tấm bánh ân sủng ấy cho mọi người. Amen.

**08/8 THỨ BA TUẦN 18 TN T. Đa-minh, Lm
Ds 12,1-13; Mt 14,22-36.**

LẠY CHÚA, XIN CỨU CON

“Xin truyền cho con đi trên mặt nước mà đến cùng Thầy”.

Chúa có thể và Chúa vui lòng ban cho chúng ta những gì mà Người thấy có lợi ích cho phần rỗi chúng ta. Đừng ngại xin, và cũng đừng ngại kêu van, nhất là những lúc gặp gian nan khôn khó. Điều quan trọng là xin với lòng tin “Chúa sẽ ban theo ý Chúa”, chứ chẳng phải “áp lực Chúa phải ban theo ý mình”.

Câu chuyện trên biển, thuyền các môn đệ bị sóng gió va đập tư bề. Thấy Chúa Giê-su đến bên họ, Phê-rô liền thưa: “Lạy Thầy, nếu quả là Thầy, thì xin truyền cho con đi trên mặt nước mà đến cùng Thầy”. Không phải Phê-rô thử thách Chúa Giê-su, nhưng ông tin, chỉ có Người mới có thể làm cho ông hiên ngang bước trên sóng. Và quả thực, ông đã bước trên sóng. Thế nhưng, chỉ một chút ngờ vực, ông đã chìm. Và vội vàng ông kêu lên: “Lạy Thầy, xin cứu con”. Và Chúa đã đưa tay cứu ông!

“Xin đi trên sóng” là lời cầu xin biểu lộ niềm vui mừng đón Chúa đến. Và “lạy thầy xin cứu con” là lời cầu xin lúc lỡ hèn yếu đức tin. Ước gì, hai lời cầu xin của thánh Phê-rô, cũng là hai lời cầu xin của mỗi chúng ta, của mỗi gia đình trên hành trình tiến về vĩnh cửu. Xin đừng có ai tự hào, chủ quan mình tin tuyệt đối vào Chúa, bởi luôn phải cầu xin Chúa ban thêm đức tin, mới đủ sức mà vượt qua những âm mưu của ma quỷ. Cũng xin đừng có ai ngã lòng hay thất vọng khi mình phải sa chước cám dỗ về đức tin, nhưng hãy luôn cầu xin Chúa cứu giúp.

Cụ Minh hấp hối, và để lại cho các con lời di chúc ngắn gọn: “Cả đời ba, cứ nói suốt với Chúa: “Lạy Chúa, xin cứu con”, bây giờ thì nhờ các con nói: “Lạy Chúa, xin cứu ba”.

Ước gì các gia đình khiêm tốn xin Chúa ban thêm đức tin để có thể luôn tin vào Chúa, và vững lòng kêu cầu Chúa cứu.

Lạy Chúa, xin cứu các gia đình khỏi vô thần duy vật, và cho họ luôn vững tin vào tình thương và quyền năng Chúa. Amen.

09/8 THỨ TƯ TUẦN 18 THƯỜNG NIÊN

Ds 13,1-2.25-14,1.26-29.34-35; Mt 15,21-28.

TIN VÀO CHÚA QUYỀN NĂNG VÀ XÓT THƯƠNG

“Này bà, bà có lòng mạnh tin”.

Người phụ nữ Canaan đến xin Chúa Giê-su chữa lành cho con gái bà bị quỷ ám. Người thử lòng tin của bà, từ chuyện làm thính đến câu trả lời phân biệt đối xử. Thế mà, bà vẫn nài xin “cho được những mảnh vụn từ bàn của chủ rơi xuống”. Chúa Giê-su khen bà mạnh tin, và con gái bà được chữa lành.

Chung quanh chúng ta có rất nhiều lương dân. Họ chưa gia nhập đạo thánh Chúa. Nhưng không thiếu gì những trường hợp được ơn chữa lành cách lạ, vì họ đã kêu xin Chúa với lòng tin mãnh liệt. Có người đã kiên trì đến với Chúa qua Mẹ Tà-pao vào những ngày 13 suốt 9 tháng liền, và kết quả là bệnh ung thư ngưng di căn rồi họ khoẻ dần ra cách kỳ diệu. Có 16 người đủ các loại ung thư từ Sài gòn, trong đó có 3 người lương, đã đến Mẹ Fatima Cổ Việt Thái Bình, nhờ Mẹ cầu xin ơn Chúa chữa lành, và đã mười năm nay, họ vẫn bình an vui sống.

Có người về Tắc Sậy, có người lên Măng Đen, có người ra La Vang, có người không đi nổi, chỉ gửi lời khẩn xin, hoặc quỳ trước bàn thờ hằng đêm kêu khẩn. Họ đã được ơn chữa lành.

Chúa vẫn đang làm những việc kỳ diệu lạ lùng cho tất cả những ai tin tưởng tuyệt đối vào Chúa, và cầu xin Người với lòng thành tín. Xin đừng xem chuyện bình an, sức khoẻ là do sự hiểu biết, tài năng hay bạc tiền của mình, nhưng là hồng ân Chúa ban. Và cả những lúc bệnh hoạn yếu đau, cũng không ngoài thánh ý Chúa, để chúng ta biết tin tưởng mà kêu xin Người.

Ước gì, các gia đình luôn nhớ đến Chúa, luôn tin tưởng trông cậy Chúa bền lòng. Tin vào Thiên Chúa quyền năng và giàu lòng xót thương, mà không kêu cầu người, mà ý lại đồng tiền, ý lại thần thế quen biết, thì đức tin ấy chỉ là đức tin “môi miệng”.

Lạy Chúa xin giúp các gia đình tin tưởng tuyệt đối vào Chúa, và vững lòng trông cậy kêu xin Người cứu chữa. Amen.

10/8 THÁNH LÔRENXÔ, PHÓ TẾ, TỬ ĐẠO
2Cr 9,6-10; Ga 12,24-26.

PHỤNG SỰ CHÚA TRONG MỌI NGƯỜI

“Ai phụng sự Ta thì Cha Ta sẽ tôn vinh nó”.

Là Tổng phó tế của thánh Xixtô, Laurensô gặp Đức Giáo Hoàng đang bị bắt giữ và trách ngài đã không cho mình được chia sẻ triều thiên tử đạo với ngài. Đức Giáo Hoàng hứa rằng trong vài ngày nữa, Laurensô sẽ được lãnh phúc tử đạo, đau đớn hơn nhiều. Ngài còn truyền cho vị Tổng phó tế của mình hãy phân phát tài sản Giáo hội cho người nghèo.

Khi những lời này tới tai Hoàng đế Đêciô, ông truyền bắt giam Laurensô. Thánh nhân cải hóa được viên gác ngục Hippolytô. Bị điệu tới trước viên tổng trấn Valrianô, ngài được lệnh phải nhượng lại các tài sản của Giáo hội. Được dành cho ba ngày để thu thập của cải, ngài đã mang tất cả tài sản phân phát cho kẻ nghèo. Hết hạn ngài dẫn họ tới trình với tổng trấn Valêrianô, như là tài sản của Giáo hội. Viên tổng trấn nổi giận, buộc thánh nhân phải dâng lễ tiến các thần minh.

Từ khước, thánh nhân phải chịu mọi cực hình, bị nướng trên sắt nung đỏ. Trên giường chết lạ lùng này, ngài còn chế nhạo Đêciô, người đích thân ngồi ghế chánh án rằng: “Một bên đã chín rồi hãy nướng bên kia nữa mà ăn.”

Phó tế Laurensô đã phụng sự Chúa trong mọi người khi phân phát hết của cải cho người nghèo khổ. Và khi dẫn người nghèo đến quan quyền, Ngài giới thiệu cho quan quyền thế gian biết rằng: Tài sản của Giáo Hội không phải là vàng bạc châu báu, mà chính là những con người nghèo khổ, những linh hồn cần đến ơn cứu rỗi. Ngài cũng là người thực hiện Lời Chúa nói hôm nay: “Ai yêu sự sống mình thì sẽ mất, và ai ghét sự sống mình ở đời này, thì sẽ giữ được nó cho sự sống đời đời”.

Lạy Chúa, mừng lễ Thánh Laurensô, chúng con nguyện xin Chúa ban ơn từ bỏ mình, vác thập giá mình, vì yêu Chúa vì yêu Người, và vì phụng sự Chúa trong hết mọi người. Amen.

10/8 THỨ NĂM TUẦN 18 THƯỜNG NIÊN

Ds 20, 1-13; Mt 16, 13-23

YÊU MẾN VÀ TIN TƯỞNG GIÁO HỘI CỦA CHÚA

“Con là Đá, Thầy sẽ ban cho con chìa khoá nước trời”.

Có một thời kỳ mà người ta không muốn tin vào sự thánh thiện của Giáo Hội Chúa Ki-tô, đến nỗi bùng phát lên làn sóng chống đối Giáo Hội với những khẩu hiệu: “Giê-su - Yes”, “Giáo Hội - No”. Họ tin vào Chúa Ki-tô, mà không tin vào Giáo Hội. Thật vô lý. Vì, nếu họ tin vào Chúa Ki-tô, thì họ phải tin rằng ‘Giáo Hội’ là thân thể huyền nhiệm của Chúa Ki-tô. Và phải tin vào Lời Chúa Ki-tô nói rõ với Phê-rô hôm nay rằng: “Con là Đá, trên đá này Thầy sẽ xây Hội Thánh của Thầy, và cửa địa ngục sẽ không thắng được. Thầy sẽ trao cho con chìa khoá Nước trời. Sự gì con cầm buộc dưới đất, trên trời cũng cầm buộc; và sự gì con cởi mở dưới đất, trên trời cũng cởi mở”.

Giáo Hội là Mẹ Thánh Thiện của những con người tội lỗi khát khao nên thánh thiện. Giáo hội không phải là một người, hay một nhóm người, nhưng là toàn thể những con người được thánh tẩy nhờ Máu Chúa Ki-tô. Đừng vì khuyết điểm hay lầm lỗi của một thành phần giáo hội, mà bất tín giáo hội. Bản chất của Giáo Hội là thánh thiện, vì Giáo Hội là của Chúa Ki-tô.

Bổn phận của mỗi chúng ta là yêu mến Chúa Ki-tô, yêu mến những người yêu mến Chúa Ki-tô, xây dựng tình hiệp nhất, và mang tình yêu Chúa Ki-tô đến với mọi người.

Lời Chúa đã nói “Nơi đâu có hai hoặc ba người tụ họp vì danh Thầy, thì luôn có Thầy ở đó, giữa họ”. Giáo hội được thu nhỏ nơi các gia đình, nơi các cộng đoàn khi sống đúng tinh thần giáo hội là cộng đoàn phụng vụ, cộng đoàn hiệp nhất yêu thương và cộng đoàn truyền giáo. Đừng đòi hỏi quá đáng sự thánh thiện cần có của các mục tử, nhưng luôn cầu nguyện cho các ngài mỗi ngày mỗi thánh thiện hơn, hết lòng yêu mến đoàn chiên hơn.

Lạy Chúa xin giúp các gia đình luôn yêu mến, tin tưởng Chúa Giê-su và hân hoan vui sống trong giáo hội của Người. Amen.

11/8 THỨ SÁU TUẦN 18 TN T. Clara, Trinh nữ
Dnl 4,32-40; Mt 16,24-28.

LẤY GÌ ĐỔI ĐƯỢC SỰ SỐNG ĐỜI ĐỜI?

“Người ta sẽ lấy gì mà đổi được sự sống mình”.

Thánh Phaolô nói: “Vinh quang của ta là Thánh Giá Đức Kitô. Nơi Ngài Ôn Cứu Độ ta, Sức Sống của ta, và sự Phục Sinh của ta”. Đáng Đáng Kính Hồng Y Phanxico Xavie Nguyễn Văn Thuận ở tù, và chính những đau khổ nhục nhã của Ngài trong nhà tù, kết hợp đau khổ thánh giá của Chúa Giê-su đã làm nên tác phẩm Đường Hy Vọng. Con Đường Hy Vọng mà Chúa Giê-su nói đến trong Tin Mừng hôm nay: “Nếu ai được lợi cả thế gian mà thiệt hại sự sống mình, thì được ích gì? Hoặc người ta sẽ lấy gì mà đổi được sự sống mình?” Vâng, “lấy gì đổi được sự sống? Tiền bạc giàu có ư? Vinh quang địa vị ư? Tất cả đều chóng vánh tan biến theo với kiếp người ngắn ngủi!

Mấy cụ già đã ngộ ra sự sống đời này là chóng vánh, và những gì mình vun quén ở đời này, đều đang tan biến! Và bây giờ, họ chỉ còn một niềm hy vọng duy nhất, là được sống lại và được sống đời đời trong Nước Chúa. Còn các bạn trẻ thì sao?

Chúa Giê-su nói: “Ai muốn cứu mạng sống mình thì sẽ mất; còn ai đành mất mạng sống mình vì Ta, thì sẽ được sự sống”.

Bài hát Đường Hy Vọng có câu: “Đường ta đi là con đường đau khổ. Đường đau khổ là đường tới vinh quang. Đường ta đi bước theo Đường Thập Tự: Sống cho đời, chết cho mọi người”.

Vâng, “Sống cho đời, chết cho mọi người” là “đành mất mạng sống mình vì Chúa Kitô, như Chúa Kitô”, và chắc chắn sẽ đổi lấy được cho mình sự sống vĩnh cửu. Vì thế: “Bạn ơi bước rộn ràng rộn ràng, lời ca vang trên đường, ta bước qua muôn ngàn nỗi đau thương. Bạn ơi, Chúa đồng hành đồng hành, đi ta đi trên đường, đường đau khổ là đường đưa tới vinh quang”.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn sống trong niềm hy vọng phục sinh và sự sống vĩnh cửu, để luôn sẵn sàng từ bỏ mọi sự, và hy sinh chính mình vì yêu Chúa, yêu nhau, yêu người. Amen.

12/8 THỨ BẢY TUẦN 18 THƯỜNG NIÊN

Dnl 6,4-13; Mt 17,14-20.

THỰC HÀNH ĐỨC TIN ĐÃ TUYÊN XUNG

“Nếu các con có lòng tin, thì chẳng có gì các con không làm được”.

Các môn đệ không chữa lành được cho người bệnh kinh phong, vì họ yếu lòng tin. Và Chúa Giê-su cho biết: Lòng tin chỉ như hạt cải, đã đủ khiến cả núi này rời khỏi đây mà sang nơi kia, và còn có thể làm được nhiều điều kỳ diệu hơn nữa.

Lời Chúa hôm nay mời gọi các gia đình cũng hãy nhận ra mình đang yếu lòng tin vào Thiên Chúa quyền năng và giàu lòng xót thương. Đã vậy, còn đặt niềm tin của mình sai địa chỉ: tin vào sức mình, tin vào tiền bạc, sự giàu có, hay quan hệ xã hội của mình. Rõ là, chúng ta vẫn đọc to “kinh tin kính”, mà không thực hành đức tin của mình như mình đã tuyên xưng. Tuyên xưng “Chúa là Cha phép tắc vô cùng”, nhưng cứ ỷ sức, ỷ tài, ỷ tiền của mình, thì lời tuyên xưng ấy có ý nghĩa gì nữa đâu!

Có ông bạn già đang bệnh nặng, nằm một chỗ mà than thở, chán nản, cáu gắt, và có ai nhắc đến đức tin vào Chúa Giê-su, thì ông trả lời: “Tin thì được gì đâu? Có chạy chữa hết tiền, bán hết đất rồi thì cũng chết thôi mà!”. Ông Tư thăm, và nói với ông: “Điều kỳ diệu nhất của lòng tin vào Chúa Giê-su, là chúng ta được rời linh hồn, được tha thứ, được cứu độ, và được sống đời đời! Ông có tự cứu ông khỏi chết đời đời không?”. Ông bạn già làm tỉnh. Nghe nói mấy tuần sau đó ông không ta thán gì nữa, và lãnh các bí tích sau cùng rồi trở về với Chúa.

Ước gì các gia đình luôn cầu xin Chúa ban thêm lòng tin cho người nhà mình, một lòng tin khiêm nhường chân thành cần có sự hy sinh cái hiểu biết què quặt của mình đi, để có thể đặt trọn niềm hy vọng, lễ cậy trông vào bàn tay quyền năng của Chúa, một lòng tin nhận ra và từ bỏ cái khả năng hèn mọn của mình!

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình thực hành lời tuyên xưng đức tin trong kinh tin kính, để luôn được sống an vui. Amen.

13/8 CHÚA NHẬT 19 THƯỜNG NIÊN.

1V 19,9a.11-13a; Rm 9,1-5; Mt 14,22-33.

ĐẠP TRÊN NHỮNG HIỂM NGUY ĐỂ ĐẾN VỚI CHÚA

“Xin truyền cho con đi trên mặt nước mà đến cùng Thầy”.

Phê-rô vẫn biết rằng: đi trên mặt nước đầy sóng vỗ là điều không thể đối với con người. Nhưng khi Phê-rô mạnh dạn xin và tin vào Chúa Giê-su, thì ông lại có thể. Nhờ quyền năng của Chúa Giê-su, ông đã bước đi trên sóng mà đến với Người.

Mỗi người, mỗi gia đình và cả Giáo Hội Chúa Ki-tô, chẳng khác nào một chiếc thuyền bé nhỏ giữa trùng khơi dậy sóng biết bao hiểm nguy. Ngồi trên thuyền đã chằng yên, hướng chỉ là bước trên sóng! Thế mà, Phê-rô dám bỏ thuyền mà xin Chúa cho bước đi trên sóng để đến với Chúa. Thật đáng ngạc nhiên.

Giữa lúc thuyền nhà mình lao đao chênh chao sắp chìm vì phong ba bão táp, nghèo đói, nợ nần, bệnh hoạn yếu đau, bất tín, bất an, bất hạnh... thì có ai dám xin Chúa cho con được can đảm lặn mình vào vũng đời hiểm nguy mà đến với Chúa không? Hay là ngồi trong thuyền mà trách Chúa sao không đến cứu?

Hoá ra, việc xin bước đi trên sóng của Phê-rô để đến với Chúa giữa lúc cùng cực, là bài học cho mỗi chúng ta: bất chấp hiểm nguy, cả hy sinh tính mạng để tin tưởng mà đến với Chúa.

Thật vô lý, có người trách móc Chúa, vì nợ nần, nhưng rồi, nợ vẫn đầy lên như núi. Có người không đến nhà thờ vì nghèo khổ đến nỗi chỉ có cái áo bà ba thay ra mặc vào, trong khi thiên hạ thì đầm tây, đầm ta rực rỡ, nhưng rồi cũng nghèo khổ triền miên! Và có người không nhớ đến Chúa, không cần đến Chúa khi gia đình bất tín bất an bất hạnh, nhưng rồi, còn bất hạnh hơn!

Hãy là người bất chấp mọi khổ đau, nghèo đói, bất hạnh, để khát khao Chúa, để kiên trì cầu xin, và để tin tưởng can đảm đạp trên đau khổ, nghèo đói, bất hạnh, sỉ nhục mà đến với Chúa. Và khi quá sức mình đến nỗi yếu tin, thì hãy xin Chúa ra tay cứu!

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn bình thản tin tưởng vào Chúa, và đạp trên những hiểm nguy mà đến với Chúa. Amen.

**14/8 THỨ HAI TUẦN 19 TN T. Maximilian Kolbe, Lm, TĐ
Đnl 10,12-22; Mt 17,22-27.**

NGHĨA VỤ XÂY DỰNG ĐỀN THỜ GIÁO HỘI

“Họ sẽ giết Người, nhưng Người sẽ sống lại. Con cái thì được miễn thuế”.

Lúc còn ở Galilê, Chúa Giê-su báo trước cho các môn đệ: “Con Người sắp bị nộp vào tay người đời, họ sẽ giết người, nhưng ngày thứ ba, Người sẽ sống lại”.

Con Thiên Chúa đầy quyền năng, lại phải bằng lòng chịu nộp mạng trong tay người đời. Nghe thật vô lý! Bởi quyền năng của Người đã ở đâu rồi? Sao không lấy ra mà tru diệt đám người bé nhỏ mà cao ngạo kia cho tận số đời phạm thượng?

Và bây giờ đến Capharnaum, chuyện nộp mạng của Người được sáng tỏ, qua việc nộp thuế cho đền thờ. Đền thờ để phụng thờ Thiên Chúa. Mà Người là Thiên Chúa. Người cũng phải nộp thuế cho đền thờ sao? Vậy mà, Người sai Phê-rô ra biển cá, mở miệng cá lấy đồng tiền, để nộp cho Người và cho cả Phê-rô.

Hoá ra, Người đã bằng lòng cất cái quyền năng cao cả của Con Thiên Chúa, để nộp mạng cho người đời, theo thánh ý của Chúa Cha, là để cứu rỗi nhân loại.

Mấy ông biện đi thu tiền để lo tổ chức lễ Bỏ Mạng Giáo Xứ. Đến nhà cô ca trưởng. Cô nói: “Mấy ông không biết tôi đã hy sinh nhiều cho xứ rồi sao? Còn đòi tôi nộp tiền cho xứ nữa sao? Công việc của tôi mà quy ra tiền thì biết bao mà kê?”

Một ca đoàn khác, trong lễ Chúa Nhật, thấy mấy người xin tiền giỏ không mang giỏ đến chỗ ca đoàn, anh ca trưởng xin cha sở cho một cái giỏ để các ca viên cũng được bỏ tiền vào giỏ mỗi chúa nhật. Anh nói: không ai được miễn nghĩa vụ góp phần xây dựng giáo xứ. Đừng nghĩ mình làm ông kia bà nọ, hay hội này đoàn kia, là được miễn nghĩa vụ ấy.

Lạy Chúa, Chúa Giê-su đã nộp mạng vì chúng con. Xin cho các gia đình cũng biết sẵn lòng góp phần hy sinh, để xây dựng và phát triển Giáo Hội Chúa, ngay tại giáo xứ mình. Amen.

15/8 ĐỨC MA-RI-A HỒN XÁC LÊN TRỜI
Kh 11,19a;12,1-6a.10ab; 1Cr 15,20-27; Lc 1,39-56.

CHÚA ĐƯA MẸ VỀ TRỜI...

“Đấng toàn năng đã làm cho tôi những sự trọng đại: Người nâng cao những người phận nhỏ”.

Mẹ Maria cất tiếng ca tụng Thiên Chúa, vì Chúa đã thương đến Mẹ, một phận hèn tớ nữ của Người, và qua Mẹ, Người ban ơn cứu độ cho Dân Người, và cho nhân loại toàn cõi đất.

Tin Mừng hôm nay là lời kinh tạ ơn Mẹ Maria đang lên Thiên Chúa. Như được linh hứng bởi Thánh Thần của Thiên Chúa, lời ca tụng, tạ ơn của Mẹ đã nói lên tất cả sự thật về Mầu Nhiệm Thiên Chúa và tình yêu thương vô biên của Người:

Một Thiên Chúa quyền năng, nhưng ấy là quyền năng để tỏ bày lòng xót thương con người bần cùng khốn khổ, tội lỗi hư thân. Một Thiên Chúa luôn khát khao con người biết yêu mến tôn kính Thiên Chúa là Cha, và sẵn lòng ban muôn phúc lành cho họ. Một Thiên Chúa cao cả nhưng khiêm nhường tự hạ, nên Người cất nhắc lên những ai khiêm nhường tự hạ bé nhỏ như Người, và Người ra tay tiêu diệt ma quỷ kiêu căng cùng những người đồng hội đồng thuyền kiêu căng với ma quỷ. Một Thiên Chúa trung tín với Lời Hứa cứu độ, đã chuẩn bị cho Lời Cứu Độ là Đức Giê-su đến trần gian qua cung lòng một trinh nữ.

Hoá ra, trong ý định, kế hoạch và chương trình của Thiên Chúa, Mẹ Maria đã được Thiên Chúa tiền định từ thuở tạo thiên lập địa. Hoá ra, Mẹ Maria là người trần gian, được sinh ra bởi Mẹ trần gian, nhưng lại là Người của Thiên Chúa. Và hôm nay, “Chúa đưa Mẹ về trời, triều thần vui hân hoan, dâng kính Mẹ muôn lời, chúc khen Mẹ ngàn đời” là niềm vui lớn lao cho toàn giáo hội, là niềm hy vọng cho tất cả những ai cư mang Lời Chúa, và đem Lời Chúa đến cho đời, là hạnh phúc vĩnh cửu trong tình yêu Thiên Chúa mà con người luôn phải hướng đến.

Lạy Chúa, mừng Mẹ Maria Hồn Xác lên trời, xin cho các gia đình Sống Lời Chúa để loan Tin Mừng Cứu Độ cho đời. Amen.

15/8 THỨ BA TUẦN 19 THƯỜNG NIÊN

Dnl 31, 1-8; Mt 18, 1-5. 10. 12-14

NHỮNG NGƯỜI BÉ MỌN CHUNG QUANH TA

“Các con hãy coi chừng, đừng khinh rẻ một ai trong những kẻ bé mọn này”.

Chúa Giê-su yêu chuộng các trẻ thơ, và yêu chuộng ai người đơn sơ hiền lành khiêm nhường, như các trẻ thơ. Người nói: “Các con hãy coi chừng, đừng khinh rẻ một ai trong những kẻ bé mọn này, vì Thầy bảo các con, thiên thần của chúng trên trời hằng chiêm ngưỡng thánh nhan Cha Ta, Đấng ngự trên trời”. Vâng, trẻ thơ đơn sơ, và đôi khi còn có cả chút khờ dại, vụng về nhưng vẫn là khờ dại đơn sơ, vụng về ngay thật, bé nhỏ nhưng không biết gian ngoa lọc lừa. Có những người lớn, người già, nhưng sống tinh thần trẻ thơ, được Chúa Giê-su yêu quý lắm.

Luôn có những người bé mọn chung quanh chúng ta: những con người khốn khổ, bần cùng, bên rìa xã hội, còn phải mãi đón nhận những ánh mắt khinh rẻ, xem thường, đón nhận những cái bủi môi hay che mắt bịt mũi của người tự cho mình là lớn lao, vĩ đại, là sang trọng quý phái, thơm tho. Chúa muốn chúng ta có lòng cảm thông, thấu hiểu và xót thương người. Bởi, những người thấp kém bé mọn ấy, lại chính là hình ảnh, là hiện thân của Chúa Giê-su hiền lành và khiêm nhường. Hơn nữa, người bé mọn cũng có nhân vị và sứ vụ mà Thiên Chúa giao phó.

Bà Sáu Vui, sống độc thân cả đời. Lúc còn trẻ, làm thuê kiếm sống. Năm bà 60, bị tai biến liệt nửa người và khuôn mặt biến dạng xấu xí. May mắn, bà tập đi lại được. Bà chống gậy đi làm hành khất quanh chợ. Nhiều người nhìn bà ra vẻ ghê sợ và tránh xa. Tháng trước, bà bệnh nặng. Cha xứ ban các phép sau cuối cho bà. Bà thề thào với Cha: “Cha ơi, con có bao bạc lẻ, xin dâng cúng giáo xứ”. Hội Đồng ngồi một buổi xếp lại các loại tiền chẵn lẻ, và tổng kết tiền trong bao là hơn hai trăm triệu!

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình quý chuộng sự đơn sơ ngay thật, và yêu quý những người sống đơn sơ ngay thật. Amen.

16/8 THỨ TƯ TUẦN 19 THƯỜNG NIÊN

Dnl 34,1-12; Mt 18,15-20.

KIẾN TẠO SỰ HIỆP NHẤT, YÊU THƯƠNG

“Nếu nó nghe người, thì người đã lợi được người anh em”.

Ai cũng là con người, và con người thì luôn có những lầm lỗi. Câu nói: “Thánh nhân cũng phạm bảy tội trong một ngày” hàm ý nói Bảy Mối Tội Đầu luôn quấy nhiễu, và con người khó lòng mà tránh khỏi! Có phải lầm lỗi làm đau lòng nhau, và cuộc sống chung bỗng trở thành một bầu trời u ám, thất vọng chăng?

Trong cuộc sống chung giữa vợ chồng, gia đình và cộng đoàn, có người ví mỗi con người như một viên đá đầy những góc cạnh cùng lẫn với nhau, và cùng va vào nhau trên một dòng suối. Nhờ va vào nhau mà những góc cạnh của viên đá mỗi ngày mỗi bớt sắc nhọn đi, và dần dần trở nên những viên đá cuội tròn nhẵn xinh đẹp nét khiêm nhu, dịu hiền, và đồng điệu.

Hoá ra, chuyện lầm lỗi làm đau lòng nhau lại là cơ hội giúp nhau nên hoàn thiện, nên xinh đẹp. Mỗi người sẽ bớt đi cái tôi kiêu căng ích kỷ, bớt đi cái ganh tỵ hơn thua sắc bén đáng sợ, và hoà hợp với nhau xinh đẹp như những viên đá cuội đã từng va vào nhau đau điếng! Đôi vợ chồng bình yên hạnh phúc, một gia đình êm ấm thuận hoà, có thể hiểu được là họ đã có đầy những kỷ niệm va vào nhau, và chấp nhận tròn đi để vui sống!

Chúa Giê-su biết mỗi chúng ta lầm lỗi, và Người dạy chúng ta cách sửa lỗi sao cho thật tế nhị, và sửa lỗi cho nhau vì lòng yêu mến nhau. Ý ngay lành luôn phải là ý hướng chủ đạo cho việc góp ý sửa lỗi. Nói nhỏ với nhau, rồi cùng nói nhỏ với nhau, để giúp nhau sửa lỗi, và cuối cùng là kiến tạo một gia đình, một cộng đoàn yêu thương hiệp nhất như ý Chúa muốn!

Bảy giờ chính sự nên một của vợ chồng, chính sự hiệp nhất của tập thể, của cộng đoàn, sẽ là nguyên lý cho sự hiện diện và phúc lành của Chúa Giê-su, của cả Ba Ngôi Thiên Chúa.

Lạy Chúa, xin giúp các vợ chồng, các gia đình can đảm nhận lỗi và sửa lỗi, vì lòng yêu Chúa, yêu nhau và yêu người. Amen.

17/8 THỨ NĂM TUẦN 19 THƯỜNG NIÊN

Gs 3,7-10a.11.13-17; Mt 18,21-19,1

HIỀN LÀNH KHIÊM NHƯỢNG ĐỂ CÓ THỂ THA THỨ

“Thầy không bảo con phải tha đến bảy lần, nhưng đến bảy mươi lần bảy”.

Không ai là một hòn đảo. Không ai sống riêng cho mình mà tự xem là mình hạnh phúc. Bởi cái bất hạnh lớn nhất đời người là sự cô độc, lẻ loi. Vậy mà, người kiêu ngạo thì ích kỷ, chỉ nghĩ đến mình chẳng nghĩ đến ai, chỉ lo cho mình chẳng lo cho ai, người ta phải hiểu mình mà mình chẳng muốn hiểu cho ai!

Và cuối cùng, người kiêu ngạo, có thể nói, là người làm mất lòng nhiều người nhất! Ngay trong gia đình, vợ kiêu ngạo thì làm khổ cho chồng. Chồng kiêu ngạo thì làm đau cho vợ. Trong cộng đoàn, người kiêu ngạo là mầm mống của sự chia rẽ, luôn gây nên những bất nhất, hỗn độn cho cộng đoàn.

Thế nhưng, Chúa Giê-su bảo phải tha thứ cho người xúc phạm đến ta, và tha thứ mãi mãi, không cần phải tính đếm bao nhiêu lần tha thứ. Đây không phải là một bài học dễ hiểu, dễ thực hành, nhưng là bài học khó nuốt!

Bởi, hoá ra, người không tha thứ cho người, cũng lại là người có lòng kiêu ngạo, có ý bảo vệ cái tôi của mình tới cùng. Và cuối cùng là, “hai người kiêu ngạo không thể tha thứ cho nhau”.

Vậy để thực hiện được Lời Chúa dạy “hãy tha thứ đến bảy mươi lần bảy”, thiết nghĩ, mỗi người, mỗi nhà phải học với Chúa Giê-su sự hiền lành và khiêm nhượng thật sâu thẳm. Chỉ khi tự xoá mình đi, chấp nhận mình là người thấp bé, thua cuộc, thì mới có thể tha thứ bỏ qua những xúc phạm của anh em.

Vâng! “Tôi xúc phạm đến kẻ khác, là vì tôi xem cái tôi của tôi quá lớn. Thôi thì cái tôi ơi, nhỏ lại đi! Xoá cái tôi đi!”

Ước gì các vợ chồng khiêm nhượng hiền lành thấu hiểu nhau, để tránh xúc phạm nhau, và cũng để dễ dàng tha thứ cho nhau.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình có lòng khiêm nhượng để vun đắp và gìn giữ tình yêu trọn vẹn, thủy chung. Amen.

18/8 THỨ SÁU TUẦN 19 THƯỜNG NIÊN

Gs 24,1-13; Mt 19,3-12.

TỪ BAN ĐẦU THÌ KHÔNG CÓ NHƯ VẬY

“Vì lòng chai đá của các người mà Môsê đã cho phép các người rẫy vợ; nhưng từ ban đầu thì không có như vậy”.

Chúa Giê-su nói: “Từ ban đầu thì không có như vậy”, hiểu là Thiên Chúa đã thiết lập hôn nhân theo cách “một vợ, một chồng, sống với nhau suốt đời”. Ý định của Thiên Chúa luôn là ý định khôn ngoan thánh thiện, và là ý định tốt lành cho con người.

Quả thực, nếu việc vợ chồng yêu thương nhau, trung tín, và chung thủy với nhau suốt đời là hạnh phúc đích thực, không chỉ cho vợ chồng, mà còn cho con cái, cho gia đình, gia tộc... thì việc vợ chồng để bỏ nhau, chia tay, ly dị, đúng là một bất hạnh, cho vợ chồng, là tai họa cho con cái, gia đình và cả gia tộc.

Hẳn là các đôi vợ chồng đã có thể hiểu ra được cái hậu quả đáng sợ này, thế nhưng, thời nay, chuyện ly dị nhan nhản, và đang còn những dự định ly dị nơi nhiều vợ chồng trẻ! Tại sao?

Có người nói tại vì họ tiêm nhiễm chủ nghĩa cá nhân, nên nghĩ rằng giải pháp ly dị là lối thoát hiểm để họ có thể sống cho riêng mình cách trọn vẹn. Người khác lại nói tại vì vốn hiểu biết của họ về hôn nhân gia đình quá kém cỏi, và xem chuyện hôn nhân gia đình như chuyện đùa chơi kiểu con gà con vịt.

Ông Tư ý kiến: tại vì họ yêu Chúa quá ít, nên yêu nhau quá ít, và hy sinh cho nhau quá ít, nếu không nói là họ không muốn hy sinh cho nhau. Họ còn không hiểu được nhiệm ý của tình yêu Thiên Chúa kết hợp họ nên một, để cùng đồng hành với nhau trong cõi đời này mà cùng tiến vào đời sau trong Nước Chúa”. Có người xen vào: “Đến trước tòa phán xét, Chúa Giê-su sẽ hỏi mấy người ly dị: “Vợ người đâu? Chồng người đâu? Con cái người đâu? Ngày xưa Ta đói mà các người không cho ăn...”

Lạy Chúa, xin cho các đôi vợ chồng yêu Chúa nhiều, yêu nhau nhiều, yêu con cái nhiều, biết hy sinh cho nhau, và gìn giữ nhau trong tình yêu ở đời này, và trong cõi đời sau nữa. Amen.

19/8 THỨ BẢY TUẦN 19 THƯỜNG NIÊN

Gs 24,14-29; Mt 19,13-15.

ĐEM CON TRẺ ĐẾN VỚI CHÚA

“Đừng ngăn cấm các trẻ nhỏ đến với Ta, vì Nước Trời là của những người giống như chúng”.

Chúa Giê-su yêu thương và chúc lành cho các trẻ thơ. Người muốn chúng ta hãy đem các trẻ thơ đến với Người và hãy sống đơn sơ phó thác như các trẻ thơ để được Nước Trời.

Vậy mà, có người lại không muốn cho trẻ thơ xuất hiện trên đời. Đúng là thật vô lý, có người thì khát khao mòn mỏi cho được một mụn con, có người lại giết chết những mầm sống nên con người từ trong trứng nước! Hoá ra, con người thời nay không yêu thương và không dám hy sinh cho trẻ thơ, sợ chúng nó làm mình nghèo đi, xấu đi, vất vả cực khổ đi.

Một nhận xét đáng suy nghĩ: “Người ta xử với trẻ thơ tàn nhẫn quá: những trẻ thơ vô tội bị tước quyền sống vì nạn phá thai, bị tước nhân phẩm vì nạn buôn bán con trẻ, bị tước quyền làm con vì cha mẹ ly dị bỏ nhau, bị tước quyền được bình an hạnh phúc vì nạn ấu dâm, hoặc nạn bóc lột lao động trẻ... Nhan nhân những mảnh đời trẻ bất hạnh. Tội lỗi của người lớn, gieo họa cho trẻ con, mà người lớn cứ thản nhiên như vại, chẳng lấy làm điều, chẳng ăn năn hối hận, chẳng động lòng, vì vô cảm.

Mặt khác, mẹ chỉ cần ném cái điện thoại cho trẻ chơi, rồi làm gì thì làm! Thảo nào, trẻ chưa biết đứng đã biết quẹt điện thoại. Chưa biết nói đã biết xem phim. Chưa biết hát đã nhún nhảy. Vậy mà, cha mẹ lấy làm hãnh diện lắm. Con tui khôn!

Ước gì các cha mẹ dạy cho con biết Chúa, biết nhớ đến Chúa, biết làm dấu, biết đọc kinh...Cha mẹ cầu nguyện với con, dạy con tập nói với Chúa. Cha mẹ dẫn con đi lễ và cho con tập sống đời sống nhân bản tự nhiên và nhân bản theo Tin Mừng.

Lạy Chúa, xin cho các vợ chồng đón nhận con cái Chúa ban như quà tặng quý giá, và nuôi dưỡng giáo dục chúng theo ý Chúa muốn, để con cái biết mến Chúa, yêu người. Amen.

20/8 CHÚA NHẬT 20 THƯỜNG NIÊN.

Is 56,1.6-7; Rm 11,13-15.29-32; Lc 15,21-28.

THAY ĐỔI CÁI NHÌN ĐỐI VỚI THA NHÂN

“Ngày bà, bà có lòng mạnh tin”.

Lời Chúa hôm nay mời gọi chúng ta thay đổi cái nhìn của chúng ta đối với tha nhân. Trong mắt Thiên Chúa, không có sự phân biệt kỳ thị. Chúa cũng muốn chúng ta gửi đến mọi người ánh mắt đầy yêu thương và khoan dung của Thiên Chúa.

Bởi, ai cũng có một thân phận người như nhau, và ai cũng được Chúa yêu thương ban ơn cứu độ. Cái nhìn chủ quan tự phụ luôn dẫn chúng ta đến chỗ lầm lẫn. Vì thế, hãy khiêm tốn mà nhìn nhận và tôn trọng sự hiện diện của mọi người. Người đàn bà xứ Canaan, vừa là đàn bà, vừa là người Canaan, cả hai chi tiết đều không tốt đẹp gì, chẳng giá trị gì dưới mắt người Do Thái, nhưng Chúa Giêsu đã đảo ngược cái nhìn của họ và dạy rằng: “Thầy chỉ được sai đến cùng chiêm lạc nhà Israel”.

Trong đời thường, chúng ta cũng đã bao lần ngộ ra sự lầm lẫn nguy hiểm của mình khi đặt cho tha nhân một đánh giá thấp kém, một cái nhìn khinh bỉ, và cả một sự loại trừ thiếu bác ái. Và còn nguy hiểm hơn nữa là chủ quan rước lấy cái tốt của sự ngọt ngào đối trá, nịnh bợ, khen tặng, đến khi vỡ lẽ ra mới hối ôi than thở tôi đã lầm. Vậy, “xin đừng xem thường ý tốt của người mà mình cho là xấu, nhưng hãy biết sợ ý xấu của người mà mình cho là tốt”. Đang có một thực tế không ai phủ nhận được, là, có nhiều gia đình lương dân, chưa được rửa tội, chưa phải là người công giáo, nhưng họ tin tưởng chân thành và mạnh mẽ hơn chúng ta, họ đang sống công chính theo đạo làm người tự nhiên làm lành lánh dữ cách triệt để hơn chúng ta, và nhất là, họ sống đơn sơ thành thật với nhau, với đời, cách khiêm tốn!

Ước gì các gia đình thay đổi cách nhìn, để tôn trọng, để đón nhận và để yêu thương sẽ chia Tin Mừng cho tất cả mọi người.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình khiêm tốn sửa đổi những thiếu sót trong đời sống đức tin và thực hành đức bác ái. Amen.

**21/8 THỨ HAI TUẦN 20 TN T.Pi-ô X, Giáo hoàng
TI 2,11-19; Mt 19,16-22.**

NGƯỜI BÀN CÙNG KHỐN KHỔ KHÔNG Ở ĐÂU XA

“Nếu người muốn nên trọn lành, hãy về bán hết của cải người có, thì người sẽ được kho tàng trên trời”.

Dẫu đã chu toàn lề luật Chúa, không làm điều chi bất chính; dẫu đã kinh nguyện phụng thờ tôn kính, và tin Thiên Chúa Đáng chí thánh chí thiện toàn năng, thì cũng chưa đủ để nên trọn lành, bởi còn thiếu một điều quan trọng nhất, đó là yêu thương người cách thành thật, sẽ chia cho người sự sống ở trần gian.

Thảo nào, Chúa Giê-su nói với người thanh niên muốn nên trọn lành: “Nếu người muốn nên trọn lành, hãy về bán hết của cải người có và bố thí cho người nghèo khó, thì người sẽ được kho tàng trên trời, rồi đến mà theo Ta”.

Gẫm Lời Chúa hôm nay, có người viết trên trang nhật ký tâm hồn rằng: “Có cái gì thì con cho cái nấy, con chẳng màng giữ lấy cho riêng con. Bởi chẳng có gì là của riêng con, tất cả là của Chúa thương ban, thương tặng. Giữ cho riêng mình thì thêm vương thêm nặng, không thể nhẹ lòng mà cất cánh bay lên, chính lúc cho đi là lúc con đáp đền, tình Chúa thương con phận hèn bất xứng! Xin giúp con thôi chần chừ lạng lạng, vì tiếc vì tham, chẳng muốn xuống bàn tay. Chúa ơi cho con nhận ra chính Ngài, đang hiện thân nơi những người khốn khổ...”

Ước gì các gia đình không chỉ dừng lại ở việc đọc kinh, dâng lễ cách hình thức bên ngoài, nhưng thiết thực sống lời kinh Tin Cậy Mến giữa cuộc đời, thiết thực biến ngày sống thành thánh lễ kéo dài, và chính mình, vừa là chủ tế, vừa là lễ tế. Bấy giờ, mỗi người, mỗi nhà sẽ trao ban chính sự sống của mình cho người, cho đời, chính mình phải bẻ tấm bánh đời mình ra mà trao hiến cho nhau. Người bàn cùng khốn khổ chẳng ở đâu xa, ngay trong nhà mình đó, ngay trong làng mình đó!

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình nhận ra Chúa đang hiện diện nơi người khốn khổ, và sẵn lòng bác ái với mọi người. Amen.

22/8 ĐỨC TRINH NỮ MA-RI-A NỮ VƯƠNG **Is 9,1-6; Lc 1,26-38.**

TRINH NỮ MARIA NỮ VƯƠNG

“Này Trinh Nữ sẽ thụ thai và sinh hạ một Con trai”.

Đức Maria, một trinh nữ sẽ mang thai Đấng Cứu Tinh nhân loại, đã được các tiên tri loan báo trong Cựu Ước. Và hôm nay, lời tiên báo ấy, được sứ thần Thiên Chúa báo tin: “Này Bà sẽ thụ thai, sinh một Con trai và đặt tên là Giêsu. Người sẽ nên cao trọng và được gọi là Con Đấng Tối Cao. Thiên Chúa sẽ ban cho Người ngôi báu Đavít tổ phụ Người. Người sẽ cai trị đời đời trong nhà Giacóp, và triều đại Người sẽ vô tận”. Đấng mà trinh nữ sinh ra là vua trên hết các vua, Chúa trên hết các Chúa. Vương quyền của Ngài vượt trên mọi vương quyền. Vì thế Mẹ của Người được gọi là Mẫu Nghi cao cả, là Nữ Vương Thiên Quốc, là Nữ Vương Vũ Trụ. Thánh vịnh 44, câu 10 viết: “Hoàng hậu đứng bên hữu Đức Vua, mặc đồ trang điểm vàng ròng lồng lẫy”. Thánh Gioan trong Sách Khải Huyền ghi: “Một điềm lạ vĩ đại xuất hiện trên trời: một người nữ mặc mặt trời, chân đạp mặt trăng, đầu đội triều thiên mười hai ngôi sao”(Kh 12,1) và cũng sách Khải Huyền: “Người mang Danh viết trên áo, trên tà áo của Người: Vua các vua và Chúa các chúa” (Kh 19, 16).

Đức Trinh Nữ Maria là Mẹ của Chúa Giêsu cũng phải được tôn vinh như vậy: Mẹ là Nữ Vương trên hết mọi Nữ Vương. Trong kinh lạy Nữ Vương ta đọc: “Kính chào Đức Nữ Vương, Bà là Mẹ xót thương, Ngọt ngào cho cuộc sống, Kính chào lễ cây trồng” (Salve Regina). Đức Giáo Hoàng Piô XII đã thiết lập lễ Đức Maria Trinh Vương vào năm 1944 và công bố tông thư Coeli Reginam nói về Vương Quyền của Đức Trinh Nữ Maria: vương quyền của Mẹ Maria là vương quyền của yêu thương và phục vụ. Hãy yêu thương phục vụ như Mẹ.

Lạy Mẹ Maria, chúng con tin Mẹ quyền phép trên trời, xin cầu thay nguyện giúp cho các gia đình biết đón nhận và tin tưởng Chúa Giê-su, Con Mẹ, Đấng Cứu Độ chúng con. Amen.

22/8 THỨ BA TUẦN 20 THƯỜNG NIÊN
TI 6, 11-24a; Mt 19, 23-30

NGƯỜI CÓ TINH THẦN NGHÈO KHÓ

“Con lạc đà chui qua lỗ kim còn dễ hơn người giàu có vào Nước Trời”.

Người Do Thái quan niệm rằng sự giàu có là phúc lành của Thiên Chúa. Nhưng Chúa Giê-su lại nói: “Con lạc đà chui qua lỗ kim còn dễ hơn người giàu có vào Nước Trời”.

Mở đầu bài giảng trên núi, Chúa nói: “Phúc cho ai có tinh thần nghèo khó, vì Nước Trời là của họ”. Thế thì ý nghĩa giàu nghèo ở đây, Chúa không nhằm tới việc giàu có của cải vật chất, nhưng nhằm tới việc giữ sao cho lòng mình không bị nô lệ vật chất hào nhoáng hư ảo ở đời này! Có đó rồi mất đó!

Đừng nói người nghèo là người có tinh thần nghèo khó. Cũng đừng xem người giàu là người không có tinh thần nghèo khó.

Người có tinh thần nghèo khó là người không làm nô lệ cho vật chất, không lệ thuộc đồng tiền và biết sử dụng của cải như quà tặng Chúa ban mà sẽ chia cho người. Tinh thần nghèo khó là một trong những chuẩn mực thánh thiện của một con người. Sống tinh thần nghèo khó là biết bận tâm lo lắng cho những người nghèo có cuộc sống xứng đáng là con người và là con cái Chúa. Và quả thực, khi đã cho đi tất cả vì Chúa, Chúa sẽ đền bù gấp trăm, đền bù sự giàu có vĩnh cửu trong Nước Trời. Sự giàu có vĩnh cửu là chính Thiên Chúa, Đấng giàu có đời đời.

Ước gì các gia đình không nặng lòng tham lam vật chất, nhưng sống siêu thoát, có tâm hồn quảng đại, và nhận ra sự chóng vánh mau qua của vật chất. Ước gì các gia đình hướng lòng tới những gì là siêu nhiên, cao quý, bền vững, để gặp được Thiên Chúa và tìm được hạnh phúc Nước Trời. Xin đừng để lòng bị cuốn hút theo bã phú quý phù vân, sẽ tự vùi cả nhà mình trong cái đồ nát, hư hao, tàn tận, hư không của phù vân ấy!

Lạy Chúa, xin cho các gia đình chọn Chúa là gia nghiệp vĩnh cửu, và sẽ chia của cải vật chất cho người được sống vui. Amen.

**23/8 THỨ TƯ TUẦN 20 TN T. Rôsa Lima, Trinh nữ.
TI 9,6-15; Mt 20,1-16a.**

CHÚA BAN THƯỜNG THEO LÒNG NHÂN HẬU CHÚA “Hay mắt bạn ganh tỵ, vì tôi nhân lành chẳng”.

Có câu kinh “Xin Chúa trả công vô cùng cho kẻ làm phúc cho chúng con”. Nên hiểu hai từ trả công ấy là ban thưởng, bởi Chúa không thuê mướn ai làm việc cho Chúa, cũng không thuê mướn ai làm việc thiện cho người để Chúa phải trả công!

Tin mừng hôm nay làm chứng cho ý tưởng ban thưởng này: người công nhân giờ thứ mười một cũng được lãnh một đồng như người làm từ sáng sớm. Có vẻ vô lý. Bởi, nếu là trả công, thì Chúa phải giữ luật công bằng, kẻ làm nhiều, được nhiều, ai làm ít được ít đấy chứ! Nhưng không phải vậy, Chúa ban thưởng cho ai tùy ý Chúa, không được ganh tỵ, kiệu tụng.

Quả thực, Thiên Chúa giàu có vô lượng, quyền năng vô biên, vinh quang cao cả vô cùng. Không phải Chúa cần chúng ta làm việc gì cho Chúa, nhưng là làm việc với Chúa và cho phần rỗi của chính chúng ta. Có người nói: “Tôi đã làm việc cho Chúa, mấy chục năm này rồi, mà Chúa cứ để nhà tôi gian nan, nợ nần, nghèo túng! Còn ai kia, việc nhà thờ nhà thánh thì chẳng động tới cái lông tay, mà Chúa cứ cho giàu lên, nhà cửa, xe hơi, phương tiện”. Ông Tư nghe vậy nói: “Chị có nghe Chúa đang nói với chị rằng; “Hay mắt bạn ganh tỵ vì tôi nhân lành” không?

Đòi Chúa phải biết ơn mình, phải trả công cho mình, vẫn luôn là một loại bệnh đạo đức thật nguy hiểm, cần chữa trị cho chấm dứt ngay, bằng không, sẽ có ngày bỏ Chúa vì bất mãn!

Ước gì các gia đình hãy làm tất cả các việc cho vinh danh Chúa và để cảm ơn Chúa vì những ơn lành Chúa ban. Giàu có cũng là hồng ân, mà nghèo khó cũng là hồng ân Chúa vậy. Đừng làm việc để Chúa phải cảm ơn mình, phải trả công sòng phẳng cho mình, bởi thực ra, có thêm gì vinh quang cho Chúa đâu!

Lạy Chúa, xin cho các gia đình ý thức làm việc với Chúa cho vinh danh Chúa và cho phần rỗi của mình và gia đình. Amen.

24/8 THÁNH BA-TÔ-LÔ-MÊ-Ô, TÔNG ĐỒ

Kh 21,9b-14; Ga 1,45-51.

NƠI NGƯỜI NÀY, KHÔNG CÓ GÌ GIAN DỐI

“Đây thật là người Israel, nơi ông không có gì gian dối”.

Ông Nathanael như một nhà hiền triết khát khao tìm lẽ tinh thông của đất trời. Ông ngồi thảnh lặng dưới gốc cây vả nhiều ngày để suy gẫm những điều kỳ diệu, lạ lùng trong vũ trụ, trong cuộc sống con người. Ông muốn thấu hiểu điều huyền nhiệm, không phải để thoả mãn cái hiểu biết của mình, hay để tự hào mình học thức, nhưng ông thành tâm tìm kiếm Chúa, để tôn vinh, để thờ phượng, để yêu mến, và để đặt vận mệnh đời mình trong tay Người. Chúa Giê-su biết rõ ông, và nói về ông: “Đây thật là người Israel, nơi ông không có gì gian dối”.

Vâng, nếu thật người Israel, thật dân riêng của Thiên Chúa, thì không thể sống gian dối, nhưng sống chân thành theo sự thật của Thiên Chúa. Bởi Thiên Chúa của Dân Người là Thiên Chúa của sự thật, của chân lý ngàn đời bất biến! Vì thế, bao lâu còn sống trong sự gian dối, thì bấy lâu làm mất đi căn tính của dân Chúa, vì không sống đúng theo ý định thánh thiện của Người.

Mừng lễ thánh Batolomeo, tên mới của Nathanael, Chúa mời gọi chúng ta thành tâm tìm kiếm Chúa, sống trong sự thật cho vinh danh Chúa, và đặt vận mệnh đời mình trong tay Chúa.

Ước gì mỗi người, mỗi gia đình nhìn lại cách sống trong sự thật của mình, để Chúa Giê-su có thể nói: “Người này, nhà này, không có gì gian dối”. Ước gì mỗi người, mỗi nhà chân thành nghe và sống Lời Chúa để mọi người ca tụng và tôn vinh Chúa, chứ không để mọi người ca tụng và tôn vinh mình. Đừng mượn danh Chúa đánh bóng đời mình, nhưng xoá tên mình vì Chúa.

Ai sống khiêm nhường thành thật trước mặt Chúa cho vinh danh Chúa, Chúa sẽ mở cánh cửa mầu nhiệm ra cho họ nhìn thấy cuộc sống của Thiên Chúa, và đó là vinh phúc tuyệt hảo!

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình khát khao tìm kiếm Chúa để sống hạnh phúc trong sự thật ngàn đời của Thiên Chúa. Amen.

24/8 THỨ NĂM TUẦN 20 THƯỜNG NIÊN
TI 11, 29-39a; Mt 22, 1-14

MỜI NGƯỜI VÀO DỰ TIỆC CƯỚI

“Các người gặp bất cứ ai, thì mời vào dự tiệc cưới”.

Thiên Chúa Cha sai Con Một Mình là Chúa Giê-su đến trần gian để loan Tin Mừng Cứu Độ. Người mời gọi mọi người đón nhận Tin Mừng Cứu Độ, là đón nhận chính Người và Lời dạy của Người. Đón nhận Người và Lời Người, là như đáp lại lời mời vào tham dự Tiệc Cưới: “Thiên Chúa kết duyên cùng con người, để con người được vui sống ngàn đời với Thiên Chúa”.

Dân Riêng của Người, đã từ chối, không vào tham dự. Vì thế, Chúa bảo “Các người gặp bất cứ ai, thì mời vào dự tiệc cưới”.

Mỗi người, mỗi gia đình công giáo, đều có bổn phận phải sống Lời Chúa, sống bình an hạnh phúc trong tình yêu Chúa, sống yêu thương hết thảy mọi người, để làm chứng cho mọi người về ơn cứu độ của Thiên Chúa. Đó là cách cộng tác với Chúa “ra đường mời gọi mọi người vào dự tiệc Nước Chúa”.

Sau thánh lễ sáng, ông Ba vội vàng về nhà và hí hửng khoe với vợ: “Cha sở nói hôm qua Cô Tư Bụi ở xóm Bụi đến trình cha sở xin học đạo, xin theo đạo. Cha vui mừng thông báo cho mọi người và xin mọi người cầu nguyện cho cô. Tưởng bà vợ đồng tình vui vẻ, ai dè bà phán một câu: “Con đó mà theo đạo gì. Biết mấy thằng chồng rồi không?”. Ông Ba im bật, mãi tới tối, sau giờ kinh tối mới nói được với vợ: “Em nên xét mình lại. Chúa nói đấm thu thuế tội lỗi kia lên trời trước chúng ta”.

Mời gọi mọi người là bổn phận của mỗi người, mỗi nhà chúng ta. Còn chuyện ai ấy có mang áo cưới là “lòng chân thành khát khao và yêu mến mà đến với Chúa” hay không, thì Chúa biết, và Chúa muốn chúng ta giúp họ, chuẩn bị cho họ để họ xứng đáng tham dự tiệc cưới trong Nước Thiên Chúa.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình sống Lời Chúa và biến đổi nên công chính, là yêu Chúa, yêu nhau, yêu người, để mọi người nhìn thấy hạnh phúc bình an thực, mà đến với Chúa. Amen.

25/8 THỨ SÁU TUẦN 20 TN T. LU-Y
R 1,1.3-6.14b-16.22; Mt 22,34-40.

YÊU CHÚA, YÊU NHAU, YÊU MỌI NGƯỜI

“Người hãy yêu mến Chúa là Thiên Chúa người, và yêu thương kẻ khác như chính mình người”.

Kính mến Chúa và yêu thương người là điều răn quan trọng nhất, điều răn làm nên căn tính của các Ki-tô hữu công giáo. Nghe đơn giản, nhưng không dễ thực hiện chút nào, nhất là việc yêu thương người. Bởi vậy, trước tòa phán xét, Chúa Giê-su thẩm tra về việc yêu thương người, như là đề thi chính yếu để được vào Nước Trời hưởng nhan thánh Chúa, và để được sống đời đời với Thiên Chúa. “Vì xưa ta đói, các người đã cho ăn...”.

Phải yêu mến Chúa trên hết mọi sự, vì “không ai có thể làm tôi hai chủ. Không thể vừa làm tôi Thiên Chúa, vừa làm tôi tiền bạc được”. Chúng ta vẫn đọc kinh: “Con Tin, con Cậy, con Kính Mến Chúa”, thế nhưng, cũng chỉ là tuyên xưng trên môi miệng. Bởi, tin Chúa quyền năng mà không cậy sức Chúa, lại cậy sức mọn của mình. Kính mến Chúa mà chẳng nhớ đến Chúa được một giây phút trong ngày, tưởng dự lễ ngày Chúa Nhật là đủ.

Cũng vậy, trong kính kính mến, đọc mãi rằng: “lại vì Chúa, thì con thương yêu người ta như mình con vậy”, mà chẳng biết chạnh lòng thương và tỏ lòng thương xót đối với ai cả!

Nói chuyện yêu, ông Tư Già thường chia sẻ kinh nghiệm “yêu” cho các gia đình như sau: Thánh Gioan nói “Ai nói yêu Chúa mà không yêu người là kẻ nói dối”. Bởi, không yêu mến Chúa thì không yêu ai được, có vợ chồng con cái đi nữa, thì cũng chỉ yêu theo cách của loài người. Vậy, trước tiên phải yêu mến Chúa chân thành, thì vợ chồng gia đình mới thực yêu nhau, và mới thực yêu thương mọi người. Người dung nào dám tin bạn yêu họ, khi bạn không yêu vợ, yêu chồng, yêu con cái mình! Vợ chồng nào dám tin là yêu nhau, nếu không yêu mến Chúa?”

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn chân thành yêu mến Chúa, yêu thương nhau, và yêu thương hết mọi người. Amen.

26/8 THỨ BẢY TUẦN 20 THƯỜNG NIÊN

R 2,1-3.8-11;4,13-17; Mt 23,1-12.

CHÚA NÓI, CHÚA DẠY NHỮNG GÌ NGƯỜI ĐÃ LÀM “*Họ nói mà không làm*”.

Dân vẫn thường trách các nhà lãnh đạo quốc gia, vì họ nói rất hay rằng: họ có bổn phận phải lo cho dân, phải vì dân, mà rồi ra, họ không làm gì cho dân cả, hoặc nói một đường làm một ngã, và cuối cùng là dân phải lo cho họ có nhà có xe, có đất đai, có tài sản kèch xù, có đôi ba ngàn tỷ gửi ngân hàng Thụy Sĩ...

Chuyện ở đời phàm tục là như thế, vì con người vẫn mãi mãi là loài tục, loài phàm. Còn trong thế giới thiêng thánh của Chúa thì sao? Chúa Giê-su tuyệt đối không đào tạo những kinh sư, những luật sĩ, chuyên nói mà không làm, nhưng Người đào tạo những mục tử: nói yêu chiên và tỏ bày lòng yêu chiên từ việc chăm sóc đoàn chiên, mang lấy mùi chiên, bảo vệ chiên và còn hy sinh cả mạng sống để đoàn chiên được sống.

Các cha mẹ trong gia đình có thể tự thẩm vấn xem mình là những mục tử hay kinh sư, luật sĩ trong chính gia đình mình? Bao lâu chúng ta chưa thực hiện những điều “đã nói, phải làm, vì sự sống, vì hạnh phúc của gia đình, của con cái”, thì cũng đừng trách chi ông nhà nước, ông cán bộ... bởi mình cũng là loài tục phàm như họ, nói một đường, làm một nẻo, có hơn chi!

Anh cả trong nhà gọi các em lại và bảo: “Từ nay tao nói cho tụi mày biết, anh em trong nhà không được xưng hô “tao, mày” mà phải gọi nhau là anh, là chị, là em cho nó thân tình, nhé”.

Lời Chúa là chân lý, bởi vì mọi lời Người đã nói đã dạy chúng ta, thì Người đã thực hiện y như Lời. Bởi vậy, nghe Lời Chúa, đọc Lời Chúa, giảng giải Lời Chúa, mà không thực hành lời nói, lời dạy như Chúa Giê-su đã thực hành, thì cũng chỉ là cách mượn Lời Chúa để đóng phim đạo đức cho mình mà thôi.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình lắng nghe và Sống Lời Chúa, trong chính gia đình mình, để việc Sống Lời Chúa ở nhà mình, sẽ trở nên lời rao giảng Tin Mừng cho mọi người. Amen.

27/8 CHÚA NHẬT 21 THƯỜNG NIÊN.

Is 22,19-23; Rm 11,33-36; Mt 16,13-20.

CÙNG NHAU XÂY DỰNG HỘI THÁNH CHÚA

“Con là Đá, Thầy sẽ ban cho con chìa khoá nước trời”.

Phê-rô được ơn mặc khải của Chúa Cha: “Hỡi Simon con ông Giona, con có phúc, vì chẳng phải xác thịt hay máu huyết mặc khải cho con, nhưng là Cha Thầy, Đấng ngự trên trời”. Vâng ý mặc khải của Chúa Cha, Chúa Giê-su đã thiết lập Hội Thánh Người và đặt thánh Phê-rô cai quản. Việc chọn Thánh Phê-rô cai quản Giáo Hội, không do học thức, học vị hay công trạng của Phê-rô, nhưng là sự tín nhiệm do lòng thương và ý định của Thiên Chúa. Chìa khoá mà Chúa Giê-su trao cho Phê-rô, là quyền thay mặt Người, nối tiếp công cuộc cứu thế.

Vậy, nếu các luật sĩ bị Chúa kết án là họ đã lạm dụng lề luật mà ngăn cản người ta đến với ơn cứu độ, thì hôm nay đây, Phê-rô sẽ là người thay mặt Chúa mà đón nhận những con người gia nhập vào cộng đoàn tín hữu, dựa trên Lời của Đức Giê-su. Cửa Nước Trời rộng mở cho tất cả những ai thành tâm tìm kiếm Thiên Chúa, qua Đức Giê-su, từ đây, qua Hội Thánh Người.

Là Ki-tô hữu trong Hội Thánh của Chúa, mỗi người, mỗi gia đình, được các đấng kế vị Thánh Phê-rô và tông đồ đoàn yêu thương, chăm sóc, hướng dẫn. Vẫn biết các vị ấy vốn là con người, với bao yếu hèn, vấp ngã, nhưng lòng tin cho chúng ta biết, họ được ân sủng của Thiên Chúa để chu toàn vai trò mục tử thánh thiện mà Chúa Giê-su trao phó. Như Chúa Giê-su, chắc chắn họ sẽ không dùng quyền bính theo kiểu thế gian, nhưng sẽ dùng quyền bính theo cách của Chúa Giê-su: quyền của người khiêm hạ vì yêu, quyền của người có lòng thương xót đoàn chiên và quyền của người khát khao cứu mạng đoàn chiên mình.

Lạy Chúa, chúng con nguyện xin cho các linh mục, giám mục được ơn hiệp nhất với Đức Thánh Cha, Đấng kế vị Thánh Phê-rô. Và xin cho chúng con biết chân thành cộng tác với các Ngài, để làm cho vinh danh Chúa và cứu rỗi các linh hồn. Amen.

27/8 THÁNH NỮ MÔ-NI-CA.

Lc 7, 11-17

MẸ KHÓC CON, HAY CON KHÓC MẸ!

“Đừng khóc nữa” (Lc 7, 13)

Con trai bà góa thành Naim đã chết. Vì thương tiếc con mình, bà đã khóc lóc thảm thiết. Chúa Giê-su động lòng thương bà, vì bà có lòng xót thương. Và Người đã cứu sống con trai bà.

Câu chuyện về bà góa thành Naim khóc thương con mình vì sự chết phần xác. Câu chuyện về thánh nữ Monica lại khóc thương con mình về cái chết phần hồn. Điểm chung của hai bà là đau lòng nên khóc lóc thảm thiết, và đã được Chúa Giê-su cứu sống, một sống lại phần xác, một sống lại phần linh hồn.

Thời đại nào cũng thế, những người làm mẹ luôn yêu thương con, bảo bọc con an toàn và không muốn cho con mình phải rơi vào cảnh tình hư đốn, lâm lụy, đau khổ, chết chóc.

Sách Talmud viết: “Xin đừng làm phụ nữ khóc. Thiên Chúa đang đếm từng giọt lệ của nàng”. Vâng! Phụ nữ khóc chồng, khóc con, và khóc vì đau khổ với tha nhân. Họ mau chạnh lòng. Họ nhạy bén nhìn thấy tình cảnh của tha nhân và cũng rất sẵn lòng xuống tay trên những thương tích. Chúa bảo với bà mẹ Naim rằng “Đừng khóc nữa” bởi vì Người đã đủ chạnh lòng với người Mẹ đau khổ vì thương con, không muốn mất con.

Thế nhưng, tình Mẹ thời nay có vẻ vơi đi vì chủ nghĩa cá nhân. Lòng ích kỷ đã gây nên bao điều kỳ dị mà rùng rợn. Mẹ ích kỷ có thể giết con từ trứng nước. Mẹ ích kỷ chẳng bận tâm con mình đi đâu làm gì thâu đêm suốt sáng. Mẹ ích kỷ chẳng cần biết con sống đạo ra sao. Mẹ ích kỷ chỉ nghĩ đến sắc hương và niềm vui riêng của mình! Mẹ khóc con, hay con khóc Mẹ?

Chúa muốn các bà mẹ, hãy yêu mến Chúa, biết yêu chồng, thương con, hy sinh, chăm sóc, bảo bọc con phần xác, và còn phải dạy dỗ, cầu nguyện cho con nên người Ki-tô hữu tốt.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình nên thánh thiện, yêu thương nhờ gương sáng đạo đức của các bà mẹ tin cậy mến Chúa. Amen

**28/8 THỨ HAI TUẦN 21 TN. T. Augústinô, Gm, TSHT
1Tx 1,1-5.8b-10; Mt 23,13.15-22.**

KHÔNG THỂ TIẾP TỤC KIÊU CĂNG VÀ GIẢ HÌNH

“Khôn cho các người, hồi những kẻ dẫn đường đui mù”.

Các luật sĩ, biệt phái luôn kiêu căng, ích kỷ, vụ lợi, vụ hình thức, giả hình, gian tà. Chúa Giê-su nặng lời lên án họ mù quáng. Họ nói một đường, làm một nẻo. Họ làm bộ đạo đức, nhưng không có đạo đức. Họ không sống theo luật Chúa, nhưng mượn luật Chúa để tô vẽ, đánh bóng cho mình, làm lợi cho mình. Họ không làm sáng danh Chúa, nhưng làm mọi thứ cho danh mình cả sáng. Cái bóng loáng kiêu căng giả hình của họ muốn che khuất con người Giê-su khiêm hạ, nhân lành.

Với cách sống ấy, họ đi ngược với Tin Mừng, và cản trở người khác đón nhận Tin Mừng. Nếu chúng ta nghe và theo cách sống ấy, thì chẳng khác gì chúng ta bằng lòng để họ đưa dẫn xuống vực sâu của cõi chết ngàn thu. Thiên Chúa khiêm nhường, thương xót, thật thà, chống lại kẻ kiêu căng, gian ác.

Chúa cũng đang lên án mỗi người, mỗi nhà chúng ta, vì cũng không tránh khỏi cách sống đạo giả hình, khoe khoang. Xin đừng mượn Chúa để tô vẽ con người mình, để đánh bóng tên tuổi mình, để xây dựng uy tín cho mình nữa. Đừng đóng phim đạo đức giữa cộng đoàn nữa. Đừng đóng phim gia đình mình hạnh phúc nữa. Đừng đóng phim bác ái nữa! Không thể tiếp tục kiêu căng và giả dối giả hình nữa. Đã đến lúc phải khiêm nhường và thật lòng với Chúa, với nhau. Chúa biết cả rồi!

Ước gì các gia đình sống đạo cách khiêm tốn, đơn sơ, chân thành mến Chúa, chân thành yêu nhau nhờ thực thi Lời Chúa dạy. Cách sống đạo như thế mới là lời chứng thật về hạnh phúc Nước Trời, mới xứng đáng là người dẫn đưa gia đình mình và nhiều người khác đến với Chúa, đến với nguồn ơn cứu rỗi.

Lạy Chúa, các gia đình đang nghe lời lên án của Chúa vì sống kiêu căng, giả hình. Xin cho các gia đình được ơn quyết tâm loại trừ tính kiêu ngạo, giả hình ra khỏi mái ấm mình. A men.

29-8 THÁNH GIOAN BAOTIXITA CHỊU TRẢM QUYẾT Gr 1,17-19; Mc 6,17-29.

CẢNH GIÁC TRƯỚC ÂM MƯU MA QUỶ

“Con muốn đức vua ban ngay cho con cái đầu của Gioan Tẩy Giả đặt trên đĩa”.

Vua Herode lấy vợ của anh mình là bà Herodia. Gioan thẳng thắn góp ý: “Nhà vua không được phép chiếm lấy vợ anh mình”. Thực là chuyện cả gan liêu lĩnh của Gioan, theo “kiểu điếc không sợ súng”. Thế mà, Herode có quyền trong tay thì còn có chút áy náy, còn người phụ nữ kia thì tức giận đến mức căm thù và có ý trả thù. Bởi vì, nếu Herode có chấm dứt chuyện bất chính với bà, thì ông cũng chẳng mất gì, nhưng bà, thì mất mọi lợi. Hoá ra, họ chẳng yêu nhau, mà chỉ là một trò đùa trục lợi.

Tin Mừng ghi rõ là Bà Herodia, mưu toan giết Gioan, nhưng chưa có cơ hội, vì “Vua Herode kính nể Gioan, biết ông là người chính trực và thánh thiện, và giữ ông lại. Nghe ông nói, vua rất phân vân, nhưng lại vui lòng nghe”. Nhưng vua không giữ nổi chút lương tri còn sót ấy, vì không cảnh giác trước âm mưu ma quỷ. Và vua đã trúng kế sách đen tối của sự dữ: ra lệnh chặt đầu Gioan để trên đĩa cho đẹp ý con gái của Herodia.

Thánh Gioan bị trảm quyết vì lẽ công chính. Hay đúng hơn, vì lòng con người không muốn đón nhận lẽ công chính. Cái chết của Gioan nói lên thân phận của người làm chứng cho ánh sáng, cho chân lý, cho lẽ công chính, giữa một thế gian chuộng bóng tối, chuộng mê lầm, chuộng những điều gian tà bất chính.

Ước gì các vợ chồng cảnh giác và chấm dứt những chuyện ngoại tình bất chính. Cha mẹ noi gương thánh Gioan mà can đảm giúp các con tránh tội bội tín ngoại tình. Lời Chúa còn nhắc nhớ mỗi người quý chuộng và gìn giữ chút ánh sáng lương tâm còn sót lại nhờ Chúa Thánh Thần, để vượt qua âm mưu của ma quỷ, mà phục hồi sự sống công chính cho đẹp lòng Chúa.

Lạy Chúa, xin giúp các cha mẹ yêu thương nhau và chung thủy, can đảm giúp con cái tránh tội bất tín, bất trung. Amen.

29/8 THỨ BA TUẦN 21 TN

1 Tx 2, 1-8, Mt 23, 23-26

CHU TOÀN LẼ LUẬT CHÚA CÁCH TRỌN VẸN

“Phải làm những điều này, và không bỏ các điều kia”.

Chúa Giê-su lên án những luật sĩ và biệt phái giả hình, vì họ chỉ chú trọng đến luật nộp thuế thập phân về bạc hà, hồi hương và thì là, còn những điều quan trọng hơn trong lề luật, là đức công bình, lòng nhân từ và lòng tin thì họ lại bỏ qua.

Hoá ra, họ tự phụ mình biết luật, và yêu cầu mọi người giữ những luật nào có lợi cho họ mà thôi. Họ không muốn mặc lấy tinh thần mới của Tin Mừng, vì không muốn đánh mất vinh dự và mất ảnh hưởng đối với dân mà họ đã vun quén từ trước đến nay, càng không muốn làm vinh quang cho Đức Giê-su.

Chúa Giê-su nói: “Phải làm những điều này, và không bỏ các điều kia”. Chúa muốn chúng ta giữ luật Chúa, vì lợi ích phần rỗi đời đời. Đừng chỉ giữ luật cách hình thức, cho người ta biết mình giữ luật. Cũng đừng giả vờ đạo đức, mà để lòng ô nhớp những hư đốn xấu xa. Kính mến Chúa thì phải yêu người như Chúa đã yêu. Mến Chúa mà không yêu người là dối với Chúa. Yêu người mà không kính mến Chúa là dối với người. Bởi yêu người để được lợi cho mình có nghĩa là yêu mình thì đúng hơn. Tham dự thánh lễ mà không cử hành thánh lễ của chính mình là bẻ tằm bánh đời mình ra, thì chưa gọi là trọn vẹn. Xin được thứ tha mà chẳng tha thứ cho người, thì chưa phải chu toàn luật Tin Mừng. Giữ luật độc thân mà không giữ luật trong sạch, giữ luật khó nghèo mà không giữ luật bác ái cho đi, là cách khập khiễng!

Ước gì các gia đình giúp nhau chu toàn lề luật Chúa cách trọn vẹn, nhờ việc sống Lời Chúa dạy mỗi ngày. Đặc biệt hơn cả, là luôn giữ luật Kính Mến Chúa, Yêu Thương Nhau, và Yêu Thương mọi người cách chân thành, sốt sắng, tất cả vì Chúa.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình yêu mến và đón nhận Lời Chúa, lắng nghe và thực hiện Lời Chúa, để được sống bình an, hạnh phúc, và nên lời chứng đích thực cho tình Chúa yêu. Amen

30/8 THỨ TƯ TUẦN 21 THƯỜNG NIÊN
1Tx 2,9-13; Mt 23,27-32.

BÊN TRONG NGÔI MỘ ĐÒI MÌNH

“Các người là con cháu những kẻ đã giết các tiên tri”.

Hắn là ai cũng biết phía bên trong cái lăng tẩm, cái ngôi mộ sang trọng, và cả chiếc mã tô vôi là một thầy người đang tàn vữa, thối rữa. Nếu không có cái lăng tẩm, cái ngôi mộ hay cái mã tô vôi kia đây kín, thì chắc hẳn không ai dám đến gần, vì không chịu nổi cái mùi thối đáng kinh sợ của thầy người đã chết.

Chúa Giê-su ví các kinh sư và Phariseu như là những chiếc mã tô vôi vì họ sống đạo giả hình. Bên ngoài, họ làm ra vẻ đạo mạo, đạo đức, sống động, còn bên trong thì tội lỗi, tàn hoang, chết thật rồi và đang thối vữa. Chúa Giê-su còn lên án họ là con cháu của những kẻ đã giết chết các tiên tri nói Lời Thiên Chúa, vậy mà, họ còn tự nói cho hay, cho tốt rằng: “Nếu chúng tôi sống thời cha ông chúng tôi, ắt chúng tôi không thông đồng với các ngài trong việc đổ máu các tiên tri”.

Nhưng rồi đây, chính họ sẽ giết chết Con Người, để lại một lần nữa, họ loại trừ, thanh trừng những ai nói Lời Thiên Chúa.

Ước gì, đó không phải là cách sống của bất kỳ thành phần nào trong Giáo Hội. Bởi nếu ai trong Giáo Hội sống theo cách giả hình ấy, thì chính họ tự chuốc vào mình cái án tử ngay từ hôm nay, cho đến cái án phạt ngàn đời ở đời sau trong lửa hỏa ngục. Cái vẻ ngoài tưởng đạo đức kia, đang che đậy cái thầy ma thối vữa vì những bất chính, tội lỗi. Không phải là tự chuốc cái án tử ngay hôm nay sao? Gọi người ấy là khôn ngoan, là đạo đức thánh thiện sao được, khi không thật lòng kính sợ Chúa!

Ước gì các gia đình không để lòng mê muội cái bã hư danh trần thế, cái hào nhoáng, tầm cỡ, khẳng định đẳng cấp ngôi vị chức quyền, và kể cả cái danh xưng thánh thiện đạo đức rỗng tuếch hôm nay. Ước gì các gia đình thuộc trọn về Thiên Chúa.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình thật lòng Tin Cây Mến Chúa, và chỉ để một mình Chúa ngự trị trong lòng mà thôi. Amen.

31/8 THỨ NĂM TUẦN 21 THƯỜNG NIÊN
1Tx 3,7-13; Mt 24,42-51.

LUÔN HƯỚNG VỀ CHÚA, ĐỂ VỀ VỚI CHÚA

“Các con hãy sẵn sàng”.

Vào lúc không biết, vào giờ không ngờ thì Chúa sẽ đến gọi ta trở về với nguồn cội là chính Thiên Chúa, qua cái chết của mỗi người. Không ai biết trước giờ mình ra đi. Chẳng ai biết trước mình phải chết cách nào. Nhưng ai cũng được biết là mình sẽ phải ra đi cách bất ngờ, và được thông báo hãy tỉnh thức và chuẩn bị sẵn sàng, để khi Chúa đến, thì Chúa gặp thấy tỉnh thức.

Biết là một chuyện. Còn thực hiện cái biết lại là một thách đố. Ma quỷ thời nay không cần ngăn cấm hay cản trở chúng ta tin vào Thiên Chúa, đến nhà thờ, làm việc thiện, sống Lời Chúa... Thành công lớn nhất của nó là khiến chúng ta vẫn nghĩ mình đang còn trẻ, còn khỏe, còn đẹp và còn sức hưởng thụ cái trần gian này. “Ông bà hãy còn mạnh khỏe lắm”. “Em chưa chết đâu em”. “Anh ơi, anh vẫn mãi trẻ trung yêu đời”. “Hãy cứ ăn cứ chơi cho thỏa mãn cuộc đời này, chưa chết đâu”.

Mỗi ngày, có biết bao nhiêu người chết, nhiều cách chết, cả những cách chết vô lý, mà vẫn không làm thay đổi được ý định ăn chơi hưởng thụ của con người. Bởi theo họ, chết là hết, không hưởng thụ cũng chẳng được gì. Đây cũng là một chiêu bài hiệu quả của ma quỷ, làm cho bao người chẳng lo cho đời sau.

Chúa muốn các gia đình hãy tỉnh thức để mà cảnh giác trước những âm mưu của ma quỷ, và cũng hãy sẵn sàng chờ đón Chúa đến bằng cách tin cậy mến Chúa, sống công chính, buông bỏ điều bất chính, sống yêu thương chia sẻ cho người.

Tỉnh thức còn là sống với Lời Chúa, lắng nghe và thực hành Lời Chúa. Sẵn sàng còn là sống bằng sức sống Thánh Thể Chúa và sống Thánh Thể giữa đời, là bẻ tấm bánh đời mình mà nuôi sống tha nhân. Cho đi tất cả là sẵn sàng đón Chúa đến.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn hướng về Chúa, về đời sau, và luôn yêu mến Chúa và yêu thương mọi người. Amen.

**HƯỚNG TỚI
MỘT HỘI THÁNH HIỆP HÀNH
Hiệp Thông – Tham Gia – Sứ Vụ**

Mời nghe ở link:

<https://www.youtube.com/channel/UCZoH842rgvrgdUuoiXXdKfw>

hoặc vào Google, đánh chữ: Sống Theo Lời Chúa TV

***PM. CAO HUY HOÀNG
THÁNG 08-2023***